

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การออกแบบและประดิษฐ์เครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ
THE DESIGN AND CONSTRUCTION OF THE CEREAL AND GRAIN ROASTER

โดย

นายวัชรินทร์ พรหมสุวรรณ

นายเอกรินทร์ อรรถชัยยะ

๒๗
๖๓๕๖
๒๕๔๙

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

73127

- 3 ก.ค. 2550

b. 11-282651
i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรอุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาอุตสาหกรรมเกษตร

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน **ปีการศึกษา 2549** นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2549

ชื่อเรื่อง	การออกแบบและประดิษฐ์เครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ The Design and Construction of The Cereal and Grain Roaster
ชื่อ - สกุล	นายวัชรินทร์ พรหมสุวรรณ นายเอกรินทร์ อรรถชัยยะ
สาขาวิชา	อุตสาหกรรมเกษตร ภาควิชา วิศวกรรมศาสตร์เกษตร
คณะ	วิศวกรรมอุตสาหการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา บุณนาค

บทคัดย่อ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นการศึกษาการออกแบบประดิษฐ์และทดสอบประสิทธิภาพเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ซึ่งประกอบด้วยชุดคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ใช้กำลังจากมอเตอร์เป็นตัวหมุนถังสเตนเลส ลักษณะเป็นตะแกรงกลมทรงกระบอกวางในแนวนอน และให้ความร้อนโดยใช้แก๊ส หลักการทำงานของเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่ได้ทำการออกแบบและประดิษฐ์ขึ้นมานั้น เป็นเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติซึ่งทำงานโดยอาศัยหลักการหมุน ของถังสเตนเลส ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของถัง 22 เซนติเมตร ความยาว 50 เซนติเมตร ขนาดของรูตะแกรง 0.5-0.7 มม อุปกรณ์ให้ความร้อนโดยใช้แก๊ส ชุดส่งกำลังใช้มอเตอร์แบบซิงโครนัส 220/240 โวลต์ 0.6 แอมแปร์ ความเร็วรอบ 63.48 รอบต่อนาที 100 วัตต์ ชนิด 1 เฟส ตัวต้านทานไฟฟ้า (R) แบบปรับค่าได้ช่วยในการปรับความเร็วการหมุนของมอเตอร์ได้

ได้ทำการทดสอบ ประสิทธิภาพและการใช้งานของเครื่องคั่วโดยทดสอบการคั่วข้าวเม่าที่อุณหภูมิ 65 75 และ 85 องศาเซลเซียส พบว่าข้าวเม่าที่คั่วที่อุณหภูมิ 80-85 องศาเซลเซียส มีลักษณะกรอบไม่เหนียว สีขาวปนสีน้ำตาล มีเปอร์เซ็นต์ของการสุกของข้าวเม่า ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ และมีประสิทธิภาพในการคั่วโดยใช้เครื่องคั่วที่สร้างขึ้นนี้ 8 กิโลกรัมต่อชั่วโมง

ได้ทดสอบประสิทธิภาพ โดยทดสอบการคั่วถั่วลิสงที่อุณหภูมิ 110 120 และ 130 องศาเซลเซียส พบว่าถั่วลิสงอุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีลักษณะกรอบไม่เหนียวสีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหลืองเล็กน้อยเปอร์เซ็นต์ของการสุกของถั่วลันเตา ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ และมีประสิทธิภาพในการกำจัด
โดยใช้เครื่องแก้วที่สร้างขึ้นนี้ 3 กิโลกรัมต่อชั่วโมง

ต้นทุนที่ใช้ในการประดิษฐ์เครื่องแก้วเมล็ดพืชและธัญชาติ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 6,840 บาท
ซึ่งใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมาประดิษฐ์เครื่องแก้วเมล็ดพืชและธัญชาติ เช่น มอเตอร์
ท่อส่งแก๊ส แผ่นเหล็กสแตนเลส และอุปกรณ์อื่นๆ เป็นต้น

ได้เครื่องแก้วที่ใช้เงินลงทุนในการประดิษฐ์ต่ำ และมีประสิทธิภาพคุ้มค่าต่อการลงทุน
สามารถที่จะนำไปประดิษฐ์ เป็นเครื่องต้นแบบ เพื่อนำไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมอาหารขบ
เคี้ยวต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ สำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายด้วยกัน โดยเฉพาะ รศ.ดร. จินตนา บุณนาค ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และวิธีการแก้ไขปัญหาพิเศษ รวมทั้งข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณบารมี ทองไบน้อย และคุณ ปริญา ปัญญาวิชัย นายช่างเทคนิคผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อชี้แนะเกี่ยวกับเครื่องมือต่างๆ ในการทำปัญหาพิเศษ และนอกจากนี้ยังได้รับการอำนวยความสะดวกต่างๆ จากเจ้าหน้าที่ภาควิชาวิศวกรรม รวมทั้งความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ในการทำการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่อง

ความดีและประโยชน์จากปัญหาพิเศษเล่มนี้ ขอมอบให้ บิดา มารดา พี่ๆ และสมาชิกในครอบครัวที่ให้อำนาจใจและให้การสนับสนุน ในด้านทุนทรัพย์ตลอดมา รวมทั้งอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน จึงขอกราบขอพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

วิชรินทร์ พรหมสุวรรณ

เอกรินทร์ อรรถชัยยะ

พฤศจิกายน 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 รัชพิธี.....	3
2.2 รัชชาติ	5
2.3 การใช้ประโยชน์จากเมล็ดรัชพิธีและรัชชาติ.....	13
2.4 ผลผลิตจากรัชพิธีและรัชชาติ.....	15
2.5 อุปกรณ์ตัวรัชพิธีและรัชชาติ.....	19
2.6 วัสดุที่เกี่ยวข้องและใช้ในการประดิษฐ์เครื่องตัวเมล็ดรัชพิธีและรัชชาติ.....	20
2.7 แหล่งกำเนิดความร้อนและการประยุกต์ใช้กับอาหาร.....	30
บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	33
3.1 การทดสอบตัวข้าวเม่าเบื้องต้น.....	33
3.2 การออกแบบและประดิษฐ์เครื่องตัวเมล็ดรัชพิธีและรัชชาติ.....	33
3.3 การทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องตัวเมล็ดรัชพิธีและรัชชาติ.....	37
บทที่ 4 ผลการทดสอบ.....	42
4.1 ผลการทดสอบตัวเมล็ดรัชพิธีและรัชชาติ.....	42
4.2 ผลการออกแบบและประดิษฐ์เครื่องตัวเมล็ดรัชพิธีและรัชชาติ.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพ.....	47
4.4 ต้นทุนการประดิษฐ์เครื่องแก้วเมสส์ครูพีชและรัชชาติ.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ.....	51
5.1 สรุปผลการทดลอง.....	51
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	55
ภาคผนวก ก.....	56

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบทางเคมีของเมล็ดถั่ว.....	4
2.2 คุณค่าทางโภชนาการของข้าวเม่า.....	11
2.3 ข้อดีและข้อเสียของแหล่งเชื้อเพลิงแต่ละชนิดในการแปรรูปอาหาร.....	31
4.1 ผลการทดสอบคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากข้าวเม่า.....	43
4.2 ผลการทดสอบคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากข้าวเม่าโดยใช้เครื่อง คั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ.....	48
4.3 ผลการทดสอบคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากถั่วลิสงโดยใช้เครื่องคั่ว เมล็ดธัญพืชและธัญชาติ.....	48
4.4 สรุปผลการประเมินจากช่างผู้เชี่ยวชาญ.....	49
4.5 ต้นทุนการประดิษฐ์แต่ละรายการของเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ลักษณะโครงสร้างของเม็ลล์ข้าว.....	8
2.2 ลักษณะของข้าวเม่าที่ทำเสร็จแล้ว.....	10
2.3 ลักษณะของข้าวเม่าที่คั่วแล้ว.....	11
2.4 การบริโภคโดยตรงในตลาดระดับบน.....	14
2.5 การบริโภคโดยตรงในตลาดระดับกลางและล่าง.....	15
2.6 ถั่วลิสงทอดกรอบ.....	16
2.7 กระจายสารท.....	17
2.8 ถั่วลิสงเคลือบ.....	17
2.9 ถั่วลิสงคั่วผสมงา.....	18
2.10 ถั่วลิสงคั่วทราย.....	19
2.11 คั่วในกระทะใบบัวแบบใช้พื้น.....	19
2.12 คั่วถั่วลิสงโดยใช้แรงงานคน.....	20
2.13 คั่วโดยใช้ครีบกวน.....	20
2.14 มอเตอร์ไฟฟ้า.....	24
2.15 มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง.....	25
2.16 มอเตอร์สปลิทเฟส.....	25
2.17 มอเตอร์คาร์ปาสีเตอร์.....	26
2.18 มอเตอร์ยูนิเวอร์แซลในสว่านไฟฟ้า.....	28
2.19 ตัวต้านทานชนิดค่าคงที่.....	28
2.20 ตัวต้านทานแบบปรับค่าได้.....	29
2.21 สัญลักษณ์ของตัวต้านทาน.....	29
2.22 สัญลักษณ์ของตัวต้านทานแบบปรับค่าได้.....	29
3.1 ถึงคั่วเม็ลล์ธัญพืชและธัญชาติ.....	34
3.2 ชุดให้ความร้อน.....	34
3.3 วาล์วปรับปริมาณแก๊ส.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

3.4	ลักษณะการต่อวงจรไฟฟ้า.....	35
3.5	มอเตอร์ซิงโครนัส.....	36
3.6	ตัวต้านทาน (R) แบบปรับค่าได้.....	36
3.7	ตัวจ่ายประจุไฟฟ้า.....	37
3.8	ลักษณะการติดตั้งชุดค้วเข้ากับตัวโครง.....	37
3.9	เครื่องค้วแม่เหล็กชัยุพีชและรัชชาติ.....	38
3.10	ลักษณะของขั้วแม่ที่ค้วเป็นเวลา 2 นาที.....	38
3.11	ลักษณะของขั้วแม่ที่ค้วเป็นเวลา 2.5 นาที.....	39
3.12	ลักษณะของขั้วแม่ที่ค้วเป็นเวลา 3 นาที.....	39
3.13	ลักษณะของถั่วลิสงที่ค้วเป็นเวลา 9 นาที.....	40
3.14	ผลิตภัณฑ์ถั่วลิสงที่ค้วเป็นเวลา 10 นาที.....	41
3.15	ผลิตภัณฑ์ถั่วลิสงที่ค้วเป็นเวลา 11 นาที.....	41
4.1	ค้วที่อุณหภูมิ 75 องศาเซลเซียส เวลา 30 วินาที.....	44
4.2	ค้วที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 45 วินาที.....	44
4.3	ค้วที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เวลา 60 วินาที.....	45
4.4	ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องค้วแม่เหล็กชัยุพีชและรัชชาติ.....	46
4.5	เครื่องค้วแม่เหล็กชัยุพีชและรัชชาติ.....	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ มีการเกษตรเป็นพื้นฐาน ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร ซึ่งในสมัยก่อนประเทศไทยส่งสินค้าเกษตรเป็นสินค้าส่งออกทำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันได้มีเครื่องมือเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีต่างๆ สมัยใหม่ ได้เข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมเกษตรขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหาร ก่อให้เกิดเครื่องมือเครื่องจักรที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการแปรรูปอาหารเพิ่มมากขึ้น การส่งเสริมสินค้าทางการเกษตรทำรายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มขึ้น ในอุตสาหกรรมอาหารมีการผลิตเครื่องมือและเครื่องจักรในการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ มากมายและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอาหารประเภท แครกเกอร์ (Cracker) ขนมอบ (Bakery) และขนมหรืออาหารขบเคี้ยว เช่น ถั่วกรอบปรุงรส ข้าวน้ำนมอบกรอบ ปรุงแต่งรส ข้าวโพดคั่ว (Popcorn) ต่างๆ เป็นต้น การแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารขบเคี้ยวแต่ละชนิดต้องมีเครื่องมือหรือสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน เช่น การผลิตถั่วเคลือบปรุงรสจำเป็นต้องมีเครื่องแก้วเคลือบผิวและรสชาติ

ในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้า ผลิตภัณฑ์อาหารขบเคี้ยวพวกธัญพืชและธัญชาติต้องใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาแพงทำให้ประเทศไทยสูญเสียเงินตราต่างประเทศ ขาดดุลการค้าอย่างมาก ได้แก่ การใช้เครื่องจักรในการผลิตอาหารขบเคี้ยว ประเภทถั่วเคลือบปรุงแต่งรสต่างๆ หรือข้าวโพดอบกรอบต่าง ๆ เป็นต้น

จากเหตุผลข้างต้น จึงมีการจัดทำเครื่องแก้วเคลือบผิวและรสชาติซึ่งเป็นกรรมวิธีการแปรรูปขั้นแรก ของการผลิตอาหารขบเคี้ยวเพื่อให้ง่ายและสะดวกของการแปรรูปในขั้นตอนต่อไป และเนื่องจากสาขาอุตสาหกรรมเกษตร ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ไม่มีเครื่องแก้วเคลือบผิวหรือรสชาติ และมีงบประมาณที่จำกัดในการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ดังกล่าว

ดังนั้นจึงทำให้ผู้ที่ทำปัญหาพิเศษมีความสนใจ ที่จะทำการออกแบบและประดิษฐ์เครื่องแก้วเคลือบผิวและรสชาติขึ้น โดยใช้วัสดุที่หาง่ายภายในประเทศและต้นทุนในการผลิตต่ำ

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อออกแบบและประดิษฐ์เครื่องครัวเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ
2. เพื่อประดิษฐ์เครื่องครัวเมล็ดธัญพืชและธัญชาติและเพื่อลดต้นทุนการนำเข้าเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ จากต่างประเทศ
3. เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาในภาคปฏิบัติของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร ภาควิชาการศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ต้องใช้เครื่องมือนี้ในการครัวเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

1.3 ขอบเขตของปัญหา

ปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ได้ทำการออกแบบและศึกษา ชิ้นส่วนประกอบ ได้แก่ มอเตอร์ แผ่นตะแกรงสเตนเลส เหล็กฉาก ท่อแก๊ส ระยะเวลาในการครัว อุณหภูมิที่เหมาะสมในการครัว วัตถุดิบหรือ เมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่สามารถใช้ครัวกับเครื่องครัวนี้ได้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เครื่องครัวเมล็ดธัญพืชและธัญชาติในการผลิตอาหารขบเคี้ยวหรืออาหารอื่นๆ
2. ได้เครื่องครัวเมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่มีราคาต้นทุนของการผลิตต่ำและ ใช้วัสดุที่อยู่แล้วภายในประเทศ ช่วยลดต้นทุนการนำเข้าจากต่างประเทศ
3. นักศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากเครื่องครัวเมล็ดธัญพืชและธัญชาติประกอบการศึกษาในภาคปฏิบัติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตรและเพื่อการทำวิจัย

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธัญพืชและธัญชาติ

2.1 ธัญพืช

หมายถึง เมล็ดพืชที่ได้มาจากพืชวงศ์ถั่ว (Leguminosae) ซึ่งเป็นพืชใบเลี้ยงคู่ มีหลายชนิด ได้แก่ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วลิสง ถั่วดำ และถั่วแดง เป็นต้น มนุษย์เรารู้จักนำเมล็ดถั่ว โดยเฉพาะถั่วเหลืองมาบริโภคควบคู่กับธัญชาติมานานแล้ว เนื่องจากมีคุณค่าทางอาหารเพื่อการเจริญเติบโตและให้พลังงานต่อผู้บริโภค และทำให้ได้คุณค่าอาหารโปรตีนครบถ้วน จากการที่ธัญชาติขาดกรดอะมิโนที่จำเป็นคือ โลซีน แต่เมล็ดถั่วขาดกรดอะมิโนที่จำเป็นคือ เมไทโอนีน เมื่อบริโภคร่วมกันจึงได้รับกรดอะมิโนที่จำเป็นครบตามความต้องการของร่างกาย ในปัจจุบันนี้มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อแปรรูปถั่วให้ใช้ประโยชน์ได้กว้างขวางมากขึ้น โดยทำผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ชนิดต่าง ๆ มากมาย

โครงสร้างของเมล็ดถั่วโดยทั่วไปจะมีลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งประกอบด้วยเปลือกคัพภะและใบเลี้ยงหรือเนื้อเมล็ด โดยเปลือกจะทำหน้าที่ป้องกันอันตรายและควบคุมการดูดซึมน้ำเข้าสู่เนื้อเมล็ด เปลือกนี้จะมีสีต่าง ๆ กันตามชนิดของถั่วเช่น ถั่วเหลืองมีเปลือกสีเหลือง ถั่วเขียวมีเปลือกสีเขียว ถั่วลิสงมีเปลือกสีน้ำตาล เป็นต้น ส่วนของคัพภะเมื่อมองภายนอกจะเห็นงอกของเมล็ด (Hilum) ตรงกลาง ส่วนของคัพภะประกอบด้วยยอดอ่อนและรากอ่อนซึ่งเป็นส่วนที่จะเจริญเติบโตเป็นต้นถั่วต่อไป สำหรับส่วนเนื้อเมล็ดจัดเป็นใบเลี้ยงซึ่งทำหน้าที่สะสมอาหารไว้ให้คัพภะอ่อน จึงอุดมไปด้วยสารอาหารต่าง ๆ เช่น คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน วิตามิน และแร่ธาตุ ดังตารางที่ 2.1

2.1.1 องค์ประกอบทางเคมีของเมล็ดถั่ว

เนื่องจากเมล็ดถั่วมีมากมายหลายชนิด (13,000 ชนิด) จึงมีรูปร่างลักษณะและองค์ประกอบทางเคมีแตกต่างกันบ้าง หรือคล้ายคลึงกันบ้างแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีโปรตีนสูง กลุ่มที่มีไขมันสูง และกลุ่มปกติ (มีคาร์โบไฮเดรตสูง) แต่โดยทั่วไปแล้ว เมล็ดถั่วเป็นแหล่งสะสมอาหารของพืชจึงมีคุณค่าทางอาหารสูง มีสารอาหารทุกชนิดที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของคัพภะอ่อน (ตาราง 2.1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบทางเคมีของเมล็ดถั่ว (กรัมต่อ 100 กรัมส่วนที่กินได้)

เมล็ดถั่ว	แคลอรี	ความชื้น	โปรตีน	ไขมัน	แร่ธาตุ	คาร์โบไฮเดรต
ถั่วเหลือง (Glycine max)	335	8	38.0	18.0	4.7	31.3
ถั่วลิสง (Arachis hypogaea)	343	5	25.6	43.4	2.5	23.4
ถั่วเขียว (Phaseous aureus)	340	11	23.9	1.3	3.4	60.4
ถั่ว Pigeon (Cajanus Cajan)	343	11	20.9	1.7	3.5	62.9
ถั่ว Chick (Cicer arietinum)	358	11	20.1	4.5	2.9	61.5
ถั่ว Lentil (Lens esculenta)	346	11	24.2	1.8	2.2	60.8
ถั่ว Kidney (Phaseous vulgaris)	341	11	22.1	1.7	3.8	61.4
ถั่ว Broad (Vicia faba)	343	11	23.4	2.0	3.4	60.2
ถั่ว Cowpea (Vigna unguiculata)	342	11	23.4	1.8	4.3	60.3

ที่มา : คณาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546 : 379

2.1.2. ประโยชน์และผลิตภัณฑ์จากเมล็ดถั่วต่างๆ

1. ถั่วเหลือง มีโปรตีนและไขมันอยู่สูงดังนั้นในการแปรรูปเพื่อการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมปัจจุบันจึงคำนึงถึงการสกัดโปรตีนและไขมันเพื่อนำไปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นต่อไป เช่น การผลิตเนยเทียม เนยขาว มาการีน นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีการผลิตน้ำมันถั่วเหลือง กุ๊กก็ ข้าวเกรียบ ขอสปรุงรส กาแฟ เป็นต้น ในระดับอุตสาหกรรมอีกด้วย

2. ถั่วลิสง จัดอยู่ในกลุ่มเมล็ดพืชน้ำมัน เนื่องจากมีปริมาณไขมันสูง 43 เปอร์เซ็นต์ และมีโปรตีนถึง 25 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น จึงไม่นิยมนำมาแปรรูปเป็นแป้ง โปรตีนเข้มข้นหรือโปรตีนสกัด แต่นิยมที่จะนำมาสกัดไขมัน นอกจากนี้ยังมีการนำถั่วลิสงมาทำเป็นเนยถั่วลิสง โดยการนำเมล็ดถั่วมาแกะเปลือกออกนำไปปิ้งหรือคั่ว แล้วฝัดหรือถูให้เปลือกหุ้มเมล็ดและแกนใจกลางหลุดออก นำมาบดให้ละเอียดหรือบดหยาบตามความนิยมและปรุงแต่งด้วยเกลือ น้ำตาล แล้วบรรจุขวดเป็นเนยถั่วลิสง

3. ถั่วเขียว จัดในกลุ่มเมล็ดถั่วปกติ ที่มีคาร์โบไฮเดรตสูง 60.4 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ให้คุณค่าของโปรตีน 23.9 เปอร์เซ็นต์ มากกว่าธัญชาติ นำมาบริโภครวมเมล็ด ทำเป็นถั่วงอกเพื่อบริโภคเป็นผัก ทำแป้ง ถั่วเขียว ทำเส้นและเนื้อเทียมจากโปรตีนสกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงวันเวลาหรือปีสำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ธัญชาติ

หมายถึง เมล็ดจากธัญพืชวงศ์หญ้า (Gramineae) ซึ่งเป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว มีหลายชนิด ได้แก่ ข้าว ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวบาร์เลย์ ข้าวฟ่าง ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต ข้าวมิลเลตและลูกเดือย เป็นต้น ธัญชาติเหล่านี้มีคุณค่าทางอาหารด้านพลังงานสูงเนื่องจากมีคาร์โบไฮเดรตเป็นองค์ประกอบทางเคมีส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีโปรตีนและไขมันมากกว่าพืชอย่างอื่น และในประเทศไทยของเรานิยมใช้เมล็ดข้าวมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ทั้งชาวบ้านและโรงงานอุตสาหกรรมอาหารต่าง ๆ ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของเมล็ดข้าว มีดังนี้

1. ข้าว (Rice)

เป็นคำทั่วไปที่ใช้เรียก เมล็ดข้าว (Rice fruit, Rice grain, หรือ Rice seed) ซึ่งทางพฤกษศาสตร์ จะหมายถึง ผล (Fruit) ที่มีลักษณะเป็นผลเดี่ยว (Single fruit) เกิดจากรังไข่อันเดียว ชนิดลอยตัว (Superior ovary) ของดอกเดี่ยวในแต่ละดอกย่อย ที่เกิดรวมกันอยู่เป็นช่อดอก ผลเดี่ยวนี้ติดแน่นอยู่กับรังไข่ หรือ เชื้อหุ้มผล (Pericarp) ซึ่งเมื่อผลสุกหรือแก่จะเป็นผลแห้ง (Dry fruit) ที่ไม่แตก (Indehiscent fruit) เรียกว่า เมล็ด (Caryopsis grain) ที่มีเชื้อหุ้มผล และเปลือกหุ้มเมล็ด (Seed coat หรือ Testa) เชื่อมรวมกันอย่างแน่นหนา โดยตลอดผลหรือเมล็ดข้าวจะมีลักษณะแตกต่างตามพันธุ์ ในด้านรูปร่าง สี การมีหาง (Awn) หรือไม่มีหาง และขน (Pubescence) หรือไม่มีขนบนเปลือกแข็ง (Hull หรือ Husk)

เมล็ดข้าว ดังภาพที่ 2.1 โครงสร้างของเมล็ดข้าว ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ (1) ส่วนที่ห่อหุ้มเมล็ดข้าว (หรือผล) เรียกว่า แกลบ (Hull หรือ Husk) และ (2) ส่วนเนื้อผล หรือ ผลแท้ (True fruit หรือ Caryopsis grain) หรือ ข้าวกล้อง (Caryopsis หรือ Brown rice) โดยมีรายละเอียดแต่ละส่วน ดังนี้

1.1 แกลบ ประกอบด้วย เปลือกใหญ่ (Lemma), เปลือกเล็ก (Palea), ขน, หาง, ขั้วเมล็ด (Rachilla) และกลีบรองเมล็ด (Sterile lemmas) ซึ่งเชื่อมต่อกับก้าน (Pedicel) ดังภาพที่ 2.1

1.1.1 เปลือกใหญ่ เป็นเปลือกหุ้มเนื้อผลด้านท้อง (Dorsal side) มีขนาดใหญ่อาจมีหางหรือ ไม่มีก็ได้ ลักษณะของเปลือกใหญ่จะเป็นรอยเส้น (Nerves) ตามความยาวของเปลือกประมาณ 5 เส้น เปลือกใหญ่จะห่อหุ้มเปลือกเล็กไว้ทั้ง 2 ด้านในลักษณะขบอยู่ข้างบนอย่างแน่นสนิท ประมาณ 2/3 ของเปลือกทั้งหมดความยาวของเมล็ด ดังภาพที่ 2.1

1.1.2 เปลือกเล็ก เป็นเปลือกหุ้มเนื้อผลด้านหลัง (Ventral side) ที่มีขนาดเล็กกว่าเปลือกใหญ่ประมาณ 1/3 ของเปลือกทั้งหมด จะขบอยู่ใต้เปลือกใหญ่ตามแนวยาว ทำให้เปลือกทั้ง 2 ติดกันสนิทบนผิวเปลือกเล็กจะเป็นรอยเส้นตามความยาวของเปลือกประมาณ 3 เส้น

รอยเส้นบนเปลือกใหญ่และเปลือกเล็ก อาจทำให้ข้าวกล้องเป็นรอยเส้นตามไปด้วย ในข้าวบางพันธุ์ ถึงแม้จะผ่านกระบวนการขัดขาว (Polishing) แล้วอาจยังมีรอยเส้นค้างอยู่บนข้าวสาร (Milled rice) เรียกว่า สาแหรกข้าว ดังภาพที่ 2.1

1.1.3 ขน จะขึ้นบนเปลือกใหญ่ และเปลือกเล็กเป็นส่วนใหญ่ อาจมีบางพันธุ์ที่ไม่มีขนแต่เป็นส่วนน้อย ดังภาพที่ 2.1 ขนนี้คือ ส่วนของเซลล์ผิวนอก (Epidermal cell) ที่เจริญกลายเป็นขน เพื่อทำหน้าที่ลดการระเหยของน้ำ ป้องกันอันตรายต่อเมล็ดจากสภาวะภายนอกเมล็ด และเพื่อการกระจายพันธุ์ตามธรรมชาติโดยช่วยให้เมล็ดติดไปกับคน สัตว์ หรือสิ่งของต่างๆ ที่มีโอกาสสัมผัสเมล็ด จนทำให้เมล็ดหลุดติดไปด้วย

1.1.4 หาง เป็นส่วนปลายของเปลือกใหญ่ที่ยาวออกมาเกินตำแหน่งยอดดอก (Apiculus) ในบางพันธุ์อาจสั้น หรือยาว หรือไม่มี ทำหน้าที่ในการกระจายพันธุ์ คล้ายขน ดังภาพที่ 2.1

1.1.5 ขั้วเมล็ด เป็นก้านสั้น อยู่ระหว่างกลีบรองเมล็ดกับเปลือกใหญ่ และยังคงติดอยู่กับเมล็ดข้าวเปลือก ดังภาพที่ 2.1

1.1.6 กลีบรองเมล็ด เป็นกลีบเล็ก 2 กลีบ อยู่ตรงข้ามกันได้สุดของเมล็ด ดังภาพที่ 2.1

1.2 ข้าวกล้องหรือเนือผล ประกอบด้วย

1.2.1 เยื่อหุ้มผล (ดังภาพที่ 2.1) เป็นเนื้อเยื่อชั้นนอก มีความหนาประมาณ 10 ไมครอน (μ) ห่อหุ้มผลอยู่ภายใน มีลักษณะเป็นเซลล์ที่มีผนังเซลล์เส้นใย 6 ชั้น มีสารสีหรือรงควัตถุปนอยู่ ทำให้ข้าวกล้องมีสีต่างๆ เช่น น้ำตาลอ่อน น้ำตาลแก่ น้ำตาลแดง น้ำตาลม่วง น้ำตาลจนเกือบดำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโปรตีน เฮมิเซลลูโลส และเซลลูโลส เป็นองค์ประกอบสำคัญ ในชั้นเยื่อหุ้มผลนี้แบ่งย่อยได้เป็น 3 ชั้นย่อย คือ

1. เอพิคาร์พ หรือ เอกโซคาร์พ (Epicarp หรือ Exocarp) เป็นผิวหรือผนังหรือเปลือกที่อยู่บนสุด มีลักษณะเรียบ เหนียว และเป็นมัน ประกอบด้วยเซลล์ชั้นเดียว

2. เมโซคาร์พ หรือ ไฮพอเดิร์ม (Mesocarp หรือ Hypoderm) เป็นผนังผลชั้นกลาง

3. เอนโดคาร์พ (Endocarp) เป็นเยื่อชั้นใน

1.2.2 เยื่อหุ้มเมล็ด อยู่ถัดจากเยื่อหุ้มผลเข้ามา ดังภาพที่ 2.1 ประกอบด้วย เซลล์ 2 ชั้น รูปยาว เรียงตามขวาง และมีผนังบางกัน (หนาประมาณ 0.5 ไมครอน) ภายในเซลล์มีไขมันและสารสี เช่นเดียวกับเยื่อหุ้มผล ทำให้ข้าวกล้องมีสี

1.2.3 นิวเซลลัส (Nucellus) เป็นเซลล์ชั้นที่ติดกับเยื่อหุ้มเมล็ด ดังภาพที่ 2.1 แต่พื้นที่ระหว่าง นิวเซลลัส กับเยื่อหุ้มเมล็ดไม่ติดแน่น จึงแยกจากกันได้ง่าย มีความหนาประมาณ 0.8-2.5 ไมครอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.4 เยื่อชั้นแอลิวโรน (Aleurone layer) เป็นเยื่อชั้นถัดจากเยื่อหุ้มเมล็ด ดังภาพที่ 2.1 ประกอบด้วยเซลล์ 1-7 ชั้น และมีลักษณะของเยื่อหุ้มด้านหลังของเมล็ดจะหนากว่าเยื่อหุ้มด้านท้อง ซึ่งความหนานี้จะแตกต่างกันไปตามพันธุ์ข้าว เช่น ข้าวเมล็ดป้อม-สั้นจะมีเยื่อชั้นแอลิวโรนหนากว่าข้าวเมล็ดยาว เป็นต้น เซลล์แอลิวโรนจะไม่เชื่อมติดกับคัพภะในส่วนของใบเลี้ยงด้านท้องของเมล็ด ลงมาถึงจุดเชื่อมระหว่างใบเลี้ยงกับเยื่อหุ้มรากอ่อน ซึ่งอยู่ข้างในของเมล็ด จึงแบ่งลักษณะของเซลล์แอลิวโรนเป็น 2 ลักษณะคือ เซลล์ส่วนที่ห่อหุ้มรอบเนื้อของเมล็ดจะมีรูปร่างเป็นลูกบาศก์ และมีไซโทพลาซึม (Cytoplasm) อยู่หนาแน่น ในเซลล์ยังมีกลุ่มโปรตีนที่มีรูปร่าง (Protein bodies) กลุ่มไขมัน (Lipid bodies) และสารอื่นๆ เช่น นิวเคลียส (Nucleus), ไมโครบอดี้ (Microbodies), ไมโทคอนเดรีย (Mitochondria), เอนโดพลาสมิก เรติคูลัม (Endoplasmic reticulum), เวสิเคิล (Vesicles) และพลาสทิด (Plastids) เป็นต้น ส่วนเซลล์แอลิวโรนที่ห่อหุ้มคัพภะจะบาง มีไซโทพลาซึมน้อย รูปร่างยาว มีกลุ่มไขมัน และกลุ่มโปรตีนน้อย มีเวสิเคิลมาก เป็นต้น ส่วนผนังเซลล์จะมีโปรตีน เฮมิเซลลูโลส และเซลลูโลสประกอบอยู่

1. **คัพภะ หรือเชื้อชีวิต** จะอยู่ที่โคนเมล็ดด้านเปลือกใหญ่ดังภาพที่ 2.1 ส่วนท้องของเมล็ดมีส่วนประกอบเป็นรากอ่อน (Radicle) ต้นอ่อน (Plumule) เยื่อหุ้มรากอ่อน (Coleorhiza) เยื่อหุ้มต้นอ่อน (Coleoptile) ท่อน้ำท่ออาหาร (Epiblast) และใบเลี้ยง (Scutellum) ซึ่งเป็นใบเลี้ยงเดี่ยว คัพภะเป็นแหล่งสะสมอาหารสำหรับการเจริญเติบโตของต้นอ่อน จึงอุดมด้วยโปรตีน และไขมันในส่วนต่างๆ

2. **เนื้อเมล็ด หรือเนื้อข้าว (Endosperm)** มีมากที่สุด ในเมล็ดข้าว (ประมาณ 80% ของน้ำหนักเมล็ดทั้งหมด) แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนชั้นซับแอลิวโรน (Subaleurone layer) เป็นเซลล์ 2 ชั้น อยู่ถัดจากชั้นแอลิวโรน และส่วนที่เป็นสตาร์ชในเนื้อของเมล็ด (Starchy endosperm) ในชั้นซับแอลิวโรน จะมีกลุ่มโปรตีนอยู่ภายใน 3 ลักษณะ คือ ลักษณะกลมใหญ่ (ขนาด 1-2 ไมครอน) กลมเล็ก (ขนาด 0.5-0.75 ไมครอน) และเป็นผลึกติดกันขนาด 2-3.5 ไมครอน แต่ในส่วนเนื้อของเมล็ดจะมีกลุ่มโปรตีนลักษณะกลมใหญ่เท่านั้นแทรกอยู่ในระหว่างเม็ดสตาร์ช (Starch granules) มีขนาด 3-9 ไมครอน ที่มีอยู่มากอัดแน่นรวมเป็นกลุ่มเม็ดสตาร์ช (Compound granules) อยู่ภายในเซลล์ พาราเนโคมา (Parenchyma cells) ที่มีผนังเซลล์บางมีรูปร่างรี หรือสี่เหลี่ยมเข้าสู่ใจกลางเมล็ดโดยค้ำนอกของเมล็ดจะรี และยาวมากกว่าด้านในของเมล็ด

2.1 วิธีทำข้าวเม่าแบบดั้งเดิม

2.1.1 การเตรียมข้าวเม่า ขั้นตอนการเตรียมข้าวเม่านี้ แต่ละครอบครัว จะเตรียมกันเอง ของใครของมัน โดยชนสัมภาระอุปกรณ์สำหรับเตรียมรวมถึงสำหรับตัวไปนาด้วย (แต่บางคน อาจจะ นำกลับมาทำที่บ้านก็มี) ซึ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเตรียมนี้ ก็คือ ซ้อน และภาชนะสำหรับใส่ เมล็ดข้าว เช่น ตะกร้าหรือกระด้ง เป็นต้น

1. ตรวจสอบในนาว่า แปลงไหนข้าวพอดีทำข้าวเม่า ก็ลงไปดูที่ละรวง และหักที่ละรวง โดยหักตรงข้อต่อของรวงกับปล้อง จนได้ปริมาณเพียงพอ ซึ่งขั้นตอนนี้ ดั้งเดิม ที่ไม่นิยมใช้เคียว ก็เนื่องจาก ข้าวในกอเดียวกัน อาจจะแก่ไม่เท่ากัน หากใช้เคียวรวบเกี่ยวทั้งหมด ก็จะเสียรวงข้าวไปเปล่าๆ จึงนิยมเลือกหักที่ละรวง

2. เมื่อได้ปริมาณเพียงพอแล้ว นำมาที่กระท่อม หรือได้ร่มไม้ที่จะคั่วข้าวเม่า จากนั้น ก็แยกเมล็ดข้าวออกจากรวง โดยใช้ซ้อนขูดเอาเฉพาะเมล็ดข้าวออก ที่ละรวง ๆ อีกเหมือนกัน

2.1.2 การคั่วข้าวเม่า ขั้นตอนนี้ คือการทำให้ข้าวสุก นั่นเอง ข้าวที่กำลังเป็นข้าวเม่า เนื่องจากภายในเมล็ดยังมีน้ำอยู่ จึงสามารถทำให้สุกโดยการคั่วได้ โดยเมล็ดข้าวไม่แตก เหมือนข้าวคอกแตก ซึ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการคั่วข้าวเม่า ก็คือ หม้อดิน(หรืออาจจะใช้กระทะ แทนก็ได้) ไม้พายสำหรับคน และที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ เตา

1. ตั้งหม้อดิน บนไฟอ่อนๆ (หากไฟแรงไป จะทำให้ไหม้ก่อนสุก)
2. นำเมล็ดข้าวเม่า ซึ่งขูดเตรียมไว้แล้ว ใส่ลงในหม้อดิน พอประมาณ หรือสัก 1/2 ของหม้อดิน หากใส่มากเกินไปเดี๋ยวจะสุกไม่ทั่วถึง หรือ สุกข้าง ไม่สุกข้าง ไหม้ข้าง
3. ใช้ไม้พายคนไปมา เพื่อให้ข้าวสุกทั่วถึง คั่วพอสุก และเทพักไว้ในกระด้ง หรือ ตะกร้า แล้วคั่วหม้อต่อไป จนเสร็จ

2.1.3. การตำข้าวเม่า ขั้นตอนนี้ คือการนำเปลือกข้าวออกจากเนื้อเมล็ดนั่นเอง เมื่อนำ เปลือกออกแล้ว ก็จะเหลือเนื้อในสีเขียว นำมารับประทาน ซึ่งอุปกรณ์ที่จำเป็น ก็คือ ครก สาก ไม้คน กระด้ง ครก นิยมใช้ครกมองหรือครกกระเดื่อง

1. นำข้าวเม่าที่คั่วแล้ว ใส่ลงในครก พอประมาณ ด้านทางครก มีคนเหยียบตำไปเรื่อย ๆ ด้านหัวหรือตัวครก มีคนคอยใช้ไม้หรือมือคนพลิกข้าวอยู่เรื่อยๆ

2. ตำไปพอประมาณ ก็ตักข้าวออกจากครก ใส่กระด้ง นำไปฝัดเอากากหรือเปลือก ข้าวออก แล้วใส่ลงในครกอีก

3. ตำอีก และนำออกไปฝัดอีก ทำซ้ำ ๆ สองขั้นตอนนี้ จนเปลือกออกหมด เป็นอันเสร็จหนึ่งครก

4. ใส่ข้าวเม่าที่คั่วแล้วลงไปใหม่ และทำเหมือนเดิม จนเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ : หากเลือกข้าวที่แก่ไม่พอ หรืออ่อนเกินไป จะทำให้ข้าวเฝ้า มีขี้เฝ้า ปนอยู่

ขี้เฝ้า หมายถึง ข้าวเฝ้าที่ติดกันเป็นก้อน ซึ่งแน่นอน ก็ต้องมีกากติดอยู่ด้วย เกิดจากข้าวที่อ่อนเกินไปยังไม่แข็งตัวเป็นเม็ดดี ทำให้เหนียวหนืดและติดกันเป็นก้อน โดยข้าวเฝ้าที่ติดกันเป็นก้อนนี้ ก็มีขนาดก้อนเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง

2.2 วิธีทำข้าวเฝ้าแบบสมัยใหม่

ขั้นตอนการเตรียมและการคั่วข้าวเฝ้า ก็ไม่ต่างจากแบบดั้งเดิม แต่หากทำในปริมาณมาก บางคน ก็ใช้เตาแก๊ส ก็มีส่วนที่แตกต่างจากแบบดั้งเดิมก็คือ เปลี่ยนจากตำ เป็นสีเมื่อไม่นานมานี้ มีโรงสีสำหรับสีข้าว และครกกระเดื่อง เริ่มหมดความสำคัญลง จึงกลายเป็นวิธีทำข้าวเฝ้าแบบใหม่ ที่เสร็จเร็วกว่า ใช้ครกกระเดื่อง โดย เมื่อคั่วข้าวเฝ้าเสร็จแล้ว ก็นำไปฝากทางโรงสีข้าวให้สีให้ เข้าโรงสีแป็บเดียว ก็ได้ข้าวเฝ้าแล้วแต่ข้าวเฝ้าที่ได้จากการสี จะคุณภาพด้อยกว่าจากการตำ คือ

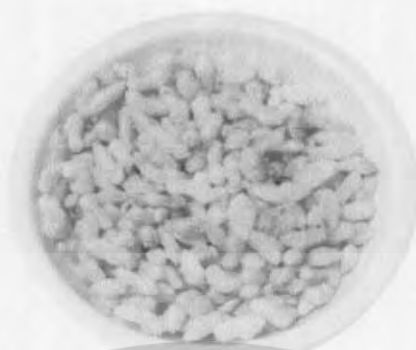
1. โรงสี อาจจะขัดเอาส่วนที่เป็นสีเขียวออกมากเกินไป ทำให้เหลือ วิตามินน้อยลง
2. ข้าวเฝ้าที่ได้ จะอ่อนนุ่ม สู้ที่ตำเอาไม่ได้ (ดังนั้น ปัจจุบัน บางรายที่ทำขาย อาจใช้เทคนิค สี แล้ว นำมาตำด้วยครกกระเดื่องดีดมอเตอร์ ที่หลัง)
3. บางที อาจมีหินก้อนเล็กๆ ปนมาด้วย (ขึ้นอยู่กับคุณภาพของโรงสี)

2.3 แสดงภาพของข้าวเฝ้า

ภาพที่ 2.2 ลักษณะของข้าวเฝ้าที่ทำเสร็จแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 ลักษณะของข้าวเม่าที่คั่วแล้ว

คุณค่าทางโภชนาการของข้าวเม่าพบว่า ข้าวเม่ามีปริมาณ โปรตีนสูงกว่าข้าวกล้อง (ดังตารางที่ 2.2) หรือ ข้าวซ้อมมือจากข้าวเจ้าและข้าวเม่า ยังมีสีเขียวตามธรรมชาติของคลอโรฟิลล์ ทำให้น่ารับประทาน

ตารางที่ 2.2 คุณค่าทางโภชนาการของข้าวเม่า 100 กรัม ประกอบด้วย

สารอาหาร	ปริมาณ
ไขมัน	1.8 กรัม
เส้นใยอาหาร	0.6 กรัม
โปรตีน	8.0 กรัม
แคลเซียม	14 มิลลิกรัม
ฟอสฟอรัส	236 มิลลิกรัม
เหล็ก	2.7 มิลลิกรัม
วิตามินบี 1	0.22 มิลลิกรัม
วิตามินบี 2	0.44 มิลลิกรัม

ที่มา : กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2543

2.4 การพองตัวของข้าวเม่า

จากการเปรียบเทียบการพองตัวของข้าวเม่าคั่วพอง และการทดลอง พบว่าข้าวเม่า
 ทอดพองที่ได้จากพันธุ์ข้าวทุกพันธุ์ที่ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวเดียวกันจะมีคุณภาพการพองตัว ได้แก่
 เอกสารนี้ขึ้นเอาแต่เพียงแต่เรื่องเอกสารซึ่งมีข้อบกพร่องเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเอกสารนี้เองได้ดำเนินการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราส่วนการพองตัว และปริมาตรการพองตัว ที่สูงกว่าข้าวเม่าคั่วพองเนื่องจากการทอดใช้น้ำมันเป็นตัวนำความร้อน น้ำมันที่ร้อนจะสัมผัสกับเมล็ดข้าวตลอดเวลาและทุกส่วนของเมล็ด จนกระทั่งเมล็ดข้าวพองตัวได้หมด การพองตัวของเมล็ดข้าวขึ้นอยู่กับอุณหภูมิที่ใช้ทอดด้วยน้ำมันที่ใช้ทอดควรมีอุณหภูมิ 175-200 องศาเซลเซียส ถ้าหากข้าวมีความชื้นต่ำหรือสูงเกินไป จะทำให้ได้การพองตัวของเมล็ดข้าวที่ต่ำ คือข้าวจะพองได้น้อยหรือพองได้ไม่เต็มที่ นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับอุณหภูมิที่ใช้ในการพองตัวด้วย การใช้อุณหภูมิสูงเกินไปจะทำให้ข้าวไหม้ก่อนที่จะพองตัวได้หมด แต่ถ้าใช้อุณหภูมิต่ำเกินไปอาจทำให้ข้าวไม่พองหรือพองได้น้อยลงเพราะแรงดันไอ (Stream pressure) ที่เกิดขึ้นไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการพองตัวของเมล็ดข้าว นอกจากนั้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าความหนาแน่นรวม (Bulk density) พบว่าข้าวทอดพองให้ค่า ความหนาแน่นรวม (Bulk density) ที่สูงกว่าข้าวเม่าคั่วพอง ทั้ง ๆ ที่มีอัตราส่วนการพองตัว และปริมาตรการพองตัวที่สูงกว่าซึ่งควรจะให้ค่าความหนาแน่นรวม (Bulk density) ที่ต่ำกว่า เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากวิธีทอดเป็นการลดความชื้นและเพิ่มน้ำมันในอาหารปริมาณน้ำมันจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความชื้นของผลิตภัณฑ์ก่อนทอด ถ้ามีความชื้นสุดท้ายก่อนทอดสูงจะดูดน้ำมันได้มาก และอุณหภูมิที่ใช้ทอดต่ำเกินไป และทอดนานจนทำให้สุกมากเกินไปก็เป็นสาเหตุที่ทำให้มีน้ำมัน

นอกจากนี้คนไทยยังเป็นช่างประดิษฐ์ และมีฝีมือในการปรุงแต่งอาหารมาแต่โบราณ โดยมีข้าวเป็นอาหารหลัก ข้าวจึงเปรียบเหมือนอัญมณีอาหารไทย ที่ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์อาหารจากข้าวมากมาย ตัวอย่างอาหารไทยทั้งที่ทำจากข้าวทั้งเมล็ด และทำจากแป้ง เป็นอาหารหลัก อาหารว่าง และ อาหารหวาน ดังนี้

อาหารหลัก (อาหารคาว)

- ข้าวกล้อง - ข้าวที่ขัดสีแล้วยังมีข้าวเปลือกปนอยู่เพื่อเอาไปซ้อมให้ขาว
- ข้าวซ้อม - ข้าวกล้องที่ซ้อมขาวแล้ว
- ข้าวสาร - ข้าวเปลือกที่สี ซ้อม จนเหลือแต่เมล็ดข้าวดีแล้ว
- ข้าวสุก - ข้าวสวย- ข้าวที่หุงสุกแล้ว
- ข้าวฮาง - ข้าวเหนียวที่ยังไม่แก่จัด เอามาคั่ว ตากแดดให้แห้ง แล้วตำหรือนึ่ง

อาหารว่าง (ของว่าง)

- ข้าวแตงมา - ข้าวเหนียวนึ่ง โขลกปนงา
- ข้าวคอก (ข้าวคอกแตก, ข้าวแตก)
 - ข้าวเปลือกที่เอามาคั่วให้แตกเป็นคอกบาน
- ข้าวคัง - ข้าวสุกที่ติดเป็นแผ่นเกรียมอยู่ก้นหม้อ หรือกระทะ
- ข้าวตาก - ข้าวสุกที่คั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้าวตอก - ข้าวตากแล้วคั่วเป็นผงเคล้ากับน้ำตาล และมะพร้าว
- ข้าวเม่า - ข้าวเปลือกที่ยังไม่แก่จัด เอามาคั่วแล้วคั่วให้แบน
- ข้าวเม่ารวง - ข้าวเม่าที่เอามาคั่วให้กรอบ
- ข้าวเม่าทอด - ทำด้วยกล้วยไข่หุ้มด้วยข้าวเม่าคั่วคลุกกับมะพร้าวแล้วชุบแป้งทอด เป็นแพ
- ข้าวเกรียบ - ทำด้วยแป้งข้าวเจ้าหรือแป้งข้าวเหนียว เป็นแผ่น ตากให้แห้งแล้วปิ้งหรือทอด มีหลายชนิด เช่น ข้าวเกรียบว่าว ข้าวเกรียบงา

อาหารหวาน (ของหวาน หรือขนม)

- ข้าวแช่ - ทำด้วยข้าวเปียก มีน้ำตาลละลายใสไว้ แต่สีเหลืองมีรสเค็มๆ มันๆ
- ข้าวดอกตัง - ทำด้วยข้าวดอกคูกน้ำตาล และมะพร้าวทำเป็นแผ่นๆ เกลือกแป้ง
- ข้าวแตน - ทำด้วยข้าวเหนียวหนึ่ง แผ่นแผ่นเป็นวงกลม ทอดน้ำมันให้พอง
- ข้าวพอง - ทำด้วยเมล็ดข้าวผสมกับน้ำตาล อัดเป็นแผ่น แล้วทอดให้พอง

2.3 การใช้ประโยชน์จากเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

เนื่องจากเมล็ดธัญพืชและธัญชาติมีคุณค่าทางอาหารสูง คือมีทั้งไขมันและโปรตีนในปริมาณสูง ดังตารางที่ 2.1 และ 2.2 จึงสามารถนำไปบริโภคเป็นอาหารและนำไปใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมได้หลายอย่าง ซึ่งการบริโภคธัญพืชและธัญชาติดังต่อไปนี้

1. บริโภคโดยตรง เช่น เมล็ดทานตะวันกระเพาะเปลือก ทรายชั้นนัท กรีนนัท ข้าวเหนียวปรั่งรส ถั่วอบผสมแป้งกรอบ ถั่วลิสงเคลือบแป้งกรอบ เมล็ดมะม่วงหิมพานต์อบเกลือ ถั่วปากอ้าอบเกลือ คอกเทลนัท พิสตาชิโออบเกลือ เมล็ดทานตะวันกระเพาะเปลือกทรายชั้นนัท กรีนนัท ข้าวเหนียวปรั่งรส ถั่วอบผสมแป้งกรอบ ถั่วลิสงเคลือบแป้งกรอบ เมล็ดมะม่วงหิมพานต์อบเกลือ ถั่วปากอ้าอบเกลือ คอกเทลนัท พิสตาชิโออบเกลือ เป็นต้น

2. บริโภคโดยอ้อม เช่น แป้งข้าวเจ้า แป้งข้าวเหนียว แป้งข้าวโพด น้ำมันงา น้ำมันพืช ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่ทำจากธัญพืชและธัญชาติ และนำไปทำนุ้ย

ในตลาดระดับบนนิยมบริโภคธัญพืชและธัญชาติเคลือบอบรสต่างๆ เช่น เมล็ดทานตะวันกระเพาะเปลือก ทรายชั้นนัท กรีนนัท ข้าวเหนียวปรั่งรส ถั่วอบผสมแป้งกรอบ ถั่วลิสงเคลือบแป้งกรอบ เมล็ดมะม่วงหิมพานต์อบเกลือ ถั่วปากอ้าอบเกลือ คอกเทลนัท พิสตาชิโออบเกลือ ดังในภาพที่ 2.4 เป็นต้น

ตลาดระดับกลางและระดับล่างจะใช้ธัญพืชและธัญชาติทำผลิตภัณฑ์พื้นฐาน เช่น ถั่วทอด ข้าวแตนทำจากข้าวเหนียว กระจ่างสารท ถั่วตัด ถั่วลิสงเคลือบ ข้าวแตน ดังภาพที่ 2.5 เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก.)

(ข.)

(ค.)

(ง.)

(จ.)

(ฉ.)

(ช.)

(ซ.)

(ฅ.)

ภาพที่ 2.4 การบริโภคโดยตรงในตลาดระดับบน (ก) เมล็ดทานตะวันกระเพาะเปลือก ตราซันนี่ท (ข) กรีนนัท (ค) ข้าวเหนียวปรุงรส (ง) ถั่วอบผสมแป้งกรอบ (จ) ถั่วลิสงเคลือบแป้งกรอบ (ฉ) เมล็ดมะม่วงหิมพานต์อบเกลือ (ช) ถั่วปากอ้าอบเกลือ (ซ) คอกเทลนัท (ฅ) พิสตาชิโออบเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก)

(ข)

(ค)

(ง.)

(จ.)

(ฉ.)

ภาพที่ 2.5 การบริโภคโดยตรงในตลาดระดับกลางและล่าง (ก) ถั่วทอด (ข) ข้าวแตนทำจากข้าวเหนียว (ค) กระจยาสารท (ง) ถั่วตัด (จ) ถั่วลิสงเคลือบ (ฉ) ข้าวแตน

2.4 ผลิตภัณฑ์จากรั้วพืชและธัญชาติ

จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรอย่างมากมาย และหลากหลาย ซึ่งผลผลิตทางการเกษตรส่วนหนึ่งที่นิยมมาผลิตก็คือ เมล็ดธัญพืชและธัญชาติ เนื่องจากเมล็ดธัญพืชและธัญชาติมีคุณค่าทางอาหารสูง จึงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมได้หลายอย่าง และอย่างไรก็ตามคนเราก็มักใช้เมล็ดธัญพืชและธัญชาติไปประกอบเป็นอาหารคาวและหวานหลายอย่าง เช่น กระจยาสารท ถั่วลิสงคั่ว ข้าวแตน ถั่วลิสงเคลือบ ถั่วตัดผสมงา เมล็ดมะม่วงหิมพานต์อบเกลือ ถั่วลิสงทอดกรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 ถั่วลิสงทอดกรอบ

มีขั้นตอนการผลิตต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) นำเมล็ดถั่วลิสงพันธุ์ไททานิก 9 ปริมาณ 1.5 กิโลกรัม มาลอกเปลือกหุ้มเมล็ดออกก่อน โดยวิธีการคว่ำเพียงเล็กน้อย
- 2) นำไปลวกน้ำเดือดเพื่อทำลายเอนไซม์ไลเปสที่จะทำให้เกิดการหืน และคัดคุณภาพอีกครั้ง
- 3) เลือกเอาเมล็ดถั่วลิสงที่มีสีคล้ำออกน้ำตาล เมล็ดลีบ และเมล็ดมีตำหนิออก
- 4) นำไปทอดในน้ำมันพืชอย่างคิกลิ้นรสปกติ ที่อุณหภูมิ 170 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6-8 นาทีแล้วทำให้เย็นลงทันที
- 5) สะเด็ดน้ำมัน ผสมเกลือ 0.5 - 1 เปอร์เซ็นต์ โดยประมาณ แล้วบรรจุถุง ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ถั่วลิสงทอดกรอบ

2.4.2 กระยาสารท

มีขั้นตอนการผลิตต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) คั่วเครื่องปรุง ข้าวเม่า ถั่วลิสง งา แล้วนำไปอบควันเทียน
- 2) นำกะทิไปเคี่ยวกับน้ำอ้อยโดยใช้ไฟปานกลาง โดยเคี่ยวไปมาจนกระทั่งเหนียวมา คลุกเคล้าให้ทั่ว
- 3) จากนั้นเอาขึ้นเทลงถาดอัดเป็นแผ่นตัดเป็นชิ้น แล้วเก็บใส่ภาชนะที่ไม่มีอากาศเข้าได้ สามารถเก็บไว้รับประทานได้นานหลายเดือน ดังภาพที่ 2.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 กระจายสาร

2.4.3 ถั่วลิสงเคลือบ

มีขั้นตอนการผลิตต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ล้างเมล็ดถั่วลิสงให้สะอาด และผึ่งไว้
- 2) ผสมน้ำกับน้ำตาลทรายใส่ในกระทะตั้งไฟ และเคี่ยวจนกระทั่งน้ำตาลตลง จากนั้นคนต่อเบาๆ
- 3) นำเมล็ดถั่วลิสงที่เตรียมไว้ผสมลงไป แล้วกวนให้น้ำตาลจับเมล็ดจนทั่วทั้งเมล็ดจึงลดไฟให้อ่อนลง
- 4) เร่งไฟให้แรงขึ้นเพื่อให้เมล็ดถั่วเป็นเงา และคนเร็วๆ
- 5) เทใส่ถาดพักให้อุ่นและแยกเมล็ด จากนั้นโรยเกลือ งาม และคนให้ทั่ว เมื่อเมล็ดถั่วเย็นสนิท จึงบรรจุถุง ดังในภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 ถั่วลิสงเคลือบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 ถั่วลิสงตัดผสมงา

มีขั้นตอนการผลิตต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) แกะถั่วลิสงเลาะเอาภาค้านในออกให้สะอาด แล้วนำถั่วลิสงที่ได้ไปคั่วในไฟอ่อน พอสุกจากนั้นตัดใส่ภาชนะพักไว้ให้เย็น

2) นำน้ำตาลทรายผสมกับน้ำและเบะแซเล็กน้อย นำไปตั้งไฟอ่อนและคนจน ส่วนผสมทั้งหมดเข้ากันดี เสร็จแล้วนำน้ำมันพืชที่เตรียมไว้ประมาณ 1 ทพพี ใส่ลงในส่วนผสมข้างต้น แล้วคนให้เข้ากัน เมื่อเสร็จแล้วนำถั่วลิสงที่เตรียมไว้ลงกวนในหม้อหรือกระทะ และคนให้ทั่ว

3) เตรียมภาชนะที่ใช้สำหรับเทส่วนผสม โดยโรยงารองพื้นแล้วนำถั่วลิสงที่ได้เทลงไป และใช้ไม้กลมบดอัดให้แน่นเสมอกัน เสร็จแล้วตัดตามรูปทรงที่ต้องการ ดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ถั่วลิสงตัดผสมงา

2.4.5 ถั่วลิสงคั่วทราย

มีขั้นตอนการผลิตต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) คัดขนาดถั่วลิสงที่จะคั่วทราย (ใช้ถั่วลิสงทั้งเปลือก)

2) นำถั่วทั้งเปลือกที่คัดเลือกแล้วมาล้างโดยใช้สารส้มแช่ไว้ในน้ำ โดยสารส้มจะช่วยเคลือบผิวเปลือกถั่ว แล้วนำตากแดดให้แห้ง

3) ตั้งกระทะและใช้ไฟจากเตาแก๊สคั่วทรายให้ร้อนก่อน

4) นำถั่วลิสงทั้งเปลือกที่แห้งแล้วผสมกับทราย โดยใช้ถั่วลิสง 2 ส่วน ทราย 1 ส่วน ใช้ถั่วประมาณ 1.5-2 กิโลกรัม ต่อการคั่ว 1 ครั้ง ใช้เวลาประมาณ 30 นาที หรือสังเกตลักษณะของถั่ว อาจมากกว่า หรือน้อยกว่า 30 นาที

5) ใช้ตะแกรงร่อนเอาทรายออก แล้วใช้ทรายที่ร่อนนำมาคั่วถั่วลิสงชุดต่อไปเพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ใช้ตะแกรงร่อนเอาทรายออก แล้วใช้ทรายที่ร่อนนำมาคั่วถั่วลิสงชุดต่อไปเพื่อ
ประหยัดเชื้อเพลิง

7) เช็ดทำความสะอาดฝักถั่ว โดยใช้ผ้าสะอาดเช็ดอย่างรวดเร็ว แล้วคัดฝักที่แตกและ
ใหม่ออกบรรจุถั่วลิสงในถุงพลาสติกที่เตรียมไว้ ดังภาพที่ 2.10 ในขณะที่ถั่วยังมีความร้อนอยู่เพื่อไล่
อากาศ (โดยปกติจะเก็บไว้ได้นาน 1 ปี

ภาพที่ 2.10 ถั่วลิสงคั่วทราย

2.5 อุปกรณ์ครัวชุมชนและชุมชน

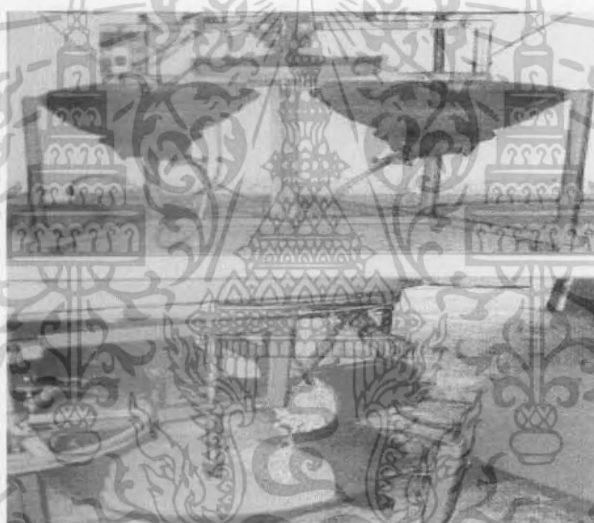
วิวัฒนาการของการผลิตครัวชุมชนและชุมชนที่ได้จากการร่วมมือด้วยกันหลายชนิดเช่น กระจยา
สารท ถั่วลิสงคั่วทราย ซึ่งในช่วงแรกนั้นจะใช้การคั่วในกระทะใบบัวใช้ฟืน หรือก๊าซหุงต้ม เป็น
เชื้อเพลิงและใช้แรงงานคนในการกวน ต่อมาได้มีการพัฒนาเปลี่ยนจากการใช้แรงงานคน(ภาพที่
2.11 และ 2.12) ในการกวนมาเป็นการใช้เครื่องช่วยในการกวนแทน โดยใช้มอเตอร์ไฟฟ้ามาต่อเข้า
กับครีบกวนดังในภาพที่ 2.13 แต่ก็ยังคงกวนอยู่ในกระทะใบบัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 คั่วถั่วลิสงโดยใช้แรงงานคน

ภาพที่ 2.13 คั่วโดยใช้ครีบกวน

2.6 วัสดุที่เกี่ยวข้องและใช้ในการสร้างเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติดังนี้

1. สแตนเลส

เป็นโลหะเปลือยประเภท เฟอร์รัส เมทัล (Ferrous metal) ซึ่งมีส่วนผสมประกอบด้วย เหล็ก โครเมียม นิกเกิล และธาตุอื่นๆ อีกเล็กน้อย สแตนเลสมีหลายชนิดสามารถที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการได้ โดยปกติผิวของสแตนเลสจะมีลักษณะคล้ายเงินเป็นมันวาว

สแตนเลสนิยมใช้ทำเครื่องมือวิทยาศาสตร์ภาชนะใส่อาหารหรืองานเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอย่างละเอียด ที่ต้องการความสวยงามใช้ได้ทั้งภายนอกและภายในตัวอาคาร โดยไม่ต้องมีการทาสี

หรือเคลือบผิว เพื่อป้องกันการกัดกร่อนด้วยวัสดุอื่นใดๆ ทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติทางกายภาพของสแตนเลสก็เหมือนโลหะผสมชนิดอื่นๆ ขึ้นอยู่กับส่วนผสมของธาตุต่างๆ ที่ผสมลงไป ในขณะที่ยังหลอมละลายอยู่ซึ่งต้องระมัดระวังควบคุมอุณหภูมิและบรรยากาศของก๊าซต่างๆ ด้วยธาตุต่างๆ ที่ผสมเข้าเป็นสแตนเลส ได้แก่

- นิกเกิล (Nickel) จะเพิ่มความแข็งแรง ความเหนียว ป้องกันการกัดกร่อนได้ดีและเพิ่มความยึดตัวในขณะคัดโค้ง ไม่ฉีกขาดหรือแตกร้าวได้ง่าย

- แมงกานีส (Manganese) จะเพิ่มความแข็งแรงความเหนียวและทนต่อแรงดึงได้สูง

- โครเมียม (Chromium) จะเพิ่มความต้านทานการกัดกร่อน ความแข็งแรงและสามารถทนต่อแรงดึงได้สูง

- วานาเดียม (Vanadium) จะเพิ่มความเหนียวให้สแตนเลส

- โมลิบดีนัมและโคลัมเบีย (Molybdenum and columbium) จะต้านทานการกัดกร่อน

- ทิตาเนียม (Titanium) และแมกนีเซียม (Magnesium) จะทำให้สแตนเลสมีน้ำหนักเบา

- สแตนเลสมีอยู่หลายชนิด ขึ้นอยู่กับส่วนผสมของธาตุต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว โดยทั่วไปจะมีส่วนผสมหลักคือ เหล็ก (Fe) นิกเกิล (Ni) โครเมียม (Cr)

- สแตนเลสแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ตามชนิดของโครงสร้าง ได้แก่

1) ออสเทนิติก สแตนเลส (Austenitic stainless) จะประกอบไปด้วยส่วนผสมของธาตุโครเมียม 18 เปอร์เซ็นต์ นิกเกิล 8 เปอร์เซ็นต์ ธาตุอื่นๆ ผสมอยู่อีกประมาณ 2-4 เปอร์เซ็นต์ สแตนเลสประเภทนี้จัดอยู่ในหมู่ 300 และมีชื่อเรียกว่า โครม-นิกเกิล (Chrome-nickel) ซึ่งมีความแข็งแรงสูงมาก แต่มีความเหนียวต่ำ และไม่มีคุณสมบัติของความเป็นแม่เหล็กอยู่

2) มาร์เทนซิทิก สแตนเลส สตีล (Martensitic stainless steel) จะประกอบไปด้วยส่วนผสมของธาตุโครเมียมอยู่ระหว่าง 11.5-17 เปอร์เซ็นต์ และมีส่วนผสมของธาตุคาร์บอนอีกไม่เกิน 12 เปอร์เซ็นต์ สแตนเลส ประเภทนี้จัดอยู่ในหมู่ 4 มีความแข็งแรงอยู่มาก แต่มีความเปราะอีกเช่นเดียวกัน

3) เฟอริติก เมเทด (Ferritic stainless steel) ซึ่งจะประกอบไปด้วยส่วนผสมของธาตุโครเมียมอยู่ระหว่าง 17-27 เปอร์เซ็นต์ และมีส่วนผสมของธาตุคาร์บอนอีกไม่เกิน 0.2 เปอร์เซ็นต์ สแตนเลส ประเภทนี้จัดอยู่ในหมู่ 4 มีคุณสมบัติอ่อนและเหนียวมาก

สแตนเลส เป็นโลหะที่มีราคาแพง แต่อายุการใช้งานยาวนานมาก ทนต่อการกัดกร่อนได้ดี และเสียค่าบำรุงถูกอีกด้วย เมื่อเทียบกับโลหะชนิดอื่นๆ ดังนั้นในการทำงานควรเลือกสแตนเลสให้เหมาะสมกับงานด้วย (ฉวีวรรณ ภูภูมิรัตน์ และถวิลจิตร เข็นใจ, 2545 : 10-11)

2. เพลา (Shaft)

เป็นชิ้นส่วนที่หมุนและใช้ในการส่งกำลังแกนเป็นชิ้นส่วนลักษณะเดียวกับเพลา แต่ไม่หมุนส่วนมากเป็นตัวรองรับชิ้นส่วนที่หมุน เช่น ล้อ สายพาน เป็นต้น อย่างไรก็ตามทั้งเพลาและแกนก็นิยมเรียกรวมกันว่าเพลาไม่ว่าชิ้นส่วนนั้นจะหมุนหรืออยู่นิ่งก็ตาม เพลา มีหลายชนิด ดังนี้

สปินเดิล (Spind) เป็นเพลาขนาดสั้นที่ไม่หมุนเช่น เพลาที่หัวแท่นกลึง (Head-stock spindle) เป็นต้น

สตับชาฟต์ (Stub shaft) หรือบางครั้งเรียกว่า เฮดชาฟต์ (head shaft) เป็นเพลาที่ตัดเป็นชิ้นส่วนต่อเนื่องกับเครื่องยนต์มอเตอร์ หรือ เครื่องต้นกำลังอื่นๆ มีขนาดรูปร่างและส่วนยื่นออกมาสำหรับใช้ต่อกับเพลาอื่นๆ

เพลาแนว (Line shaft) หรือเพลาส่งกำลัง หรือเพลาเมน เป็นเพลาซึ่งต่อตรงจากเครื่องต้นกำลัง และใช้ในการขนส่งกำลังไปยังเครื่องจักรกลอื่นๆ โดยเฉพาะ

แจ็กชาฟต์ (Jackshaft) เป็นเพลาขนาดสั้นที่ต่อระหว่าง เครื่องต้นกำลังกับเพลาเมนหรือเครื่องจักรกล (ฉัชรธรรม ภูภูมิรัตน์ และถวิลจิตร เป็นใจ, 2540 : 9)

3. โรลลิงแบร์ริง

โรลลิงแบร์ริง สามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แอนติฟริกชันแบร์ริง (Anti-Friction Bearing) แรงเสียดทานในแบร์ริงจะไม่ต่างกันมากจากเจอร์นัลแบร์ริง (Journal Bearing) ที่ถูกออกแบบอย่างดี ภายใต้การทำฟิล์มน้ำมัน ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกใช้โรลลิงแบร์ริง สามารถพิจารณาได้จากองค์ประกอบหลายประการดังนี้

1. โรลลิงแบร์ริงจะมีข้อได้เปรียบตรงแรงบิดเริ่มต้นของเพลาจะสูงกว่า เนื่องจากแรงปฏิกิริยาจะเกิดขึ้นบนลูกเหล็กหรือโรลเลอร์อิสระ
2. ในการใช้งานที่มีความเร็วรอบของเพลาสูง เจอร์นัลแบร์ริงจะเสียบกว่าโรลลิงแบร์ริง
3. ในกรณีที่ช่องว่างสำหรับแบร์ริงจำกัด โรลลิงแบร์ริงจะเหมาะสำหรับช่องว่างตามแนวแกนเพลาที่มีจำกัด ส่วนเจอร์นัลแบร์ริงจะเหมาะสำหรับช่องว่างตามแนวรัศมีของเพลาที่มีจำกัด
4. ในการใช้งานที่มีกระแสไฟฟ้ามาเกี่ยวข้องและต้องการฉนวนเพื่อความปลอดภัย เจอร์นัลแบร์ริงจะเหมาะสมกว่าเพราะมีฟิล์มน้ำมันซึ่งป้องกันการนำไฟฟ้าได้
5. โรลลิงแบร์ริงจะมีสัญญาณเหตุเมื่อเริ่มมีความผิดปกติ เช่น เริ่มจะมีเสียงดัง ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันก่อนที่จะเสียหายมากขึ้น ส่วนเจอร์นอลแบร์ริงจะไม่มีสัญญาณบ่งบอกความผิดปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. โรลิ่งแบร์ริงสามารถปรับแรงได้ทั้งแนวรัศมีเพลาและแนวแกนเพลาพร้อมๆกัน (ยกเว้นแบร์ริงชนิดโรลเลอร์แบร์ริงทรงกระบอกกลม)

7. ก่อนใช้งานโรลิ่งแบร์ริง โรลิ่งแบร์ริงจะถูกอัดจากแรงกระทำก่อน เพื่อที่จะลดช่องว่างเล็กๆ ในแบร์ริงให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดในกรณีที่ใช้อุปกรณ์สำหรับเครื่องจักร (Machine Tool)

8. ระยะห่าง (Clearance) ในโรลิ่งแบร์ริงจะน้อยกว่าเจอร์นัลแบร์ริง เพราะว่าจะต้องใช้อุปกรณ์ที่ต้องการความแม่นยำสูง เช่น เฟือง เป็นต้น

9. ในการหล่อลื่นของโรลิ่งแบร์ริงจะไม่ยุ่งยากเท่าเจอร์นัลแบร์ริง ดังนั้นความเสียหายที่เกิดจากเจอร์นัลแบร์ริงรุนแรงกว่าโรลิ่งแบร์ริง

10. โรลิ่งแบร์ริงสามารถรับแรงที่มากกว่าปกติได้ในเวลาสั้นๆ

11. ค่าสัมประสิทธิ์ของความเสียหาย

แรงสมมูล หมายถึง แรงในแนวรัศมีซึ่งถ้าให้กระทำต่อโรลิ่งโรลิ่งแบร์ริง โดยที่วงแหวนในหมุนและวงแหวนนอกอยู่นิ่งแล้วจะทำให้แบร์ริงมีอายุการใช้งานเท่ากับอายุของแบร์ริงที่รับแรงจริง (ซึ่งอาจจะมีทั้งแรงในแนวรัศมีและแนวแกนพร้อมกัน) (วีระ รัตนชัย, 2540 : 113-115)

4. สกรู

หัวเข็ดสกรูมีหลายชนิด เช่น หัวกลม (round head) หัวแบน (Flat head) หัวกลมด้านข้างรูปทรงกระบอก (Fillister head) หัวรูปไข่ (Oval point) หัวหกเหลี่ยม (Hexagonal head) หัวหกเหลี่ยมข้างใน (Internal hex or allen) หัวหกเหลี่ยมหน้าข้างใน (Fluted) และหัวสี่แฉก (Phillips) สำหรับจับยึดชิ้นงานให้แน่นตามต้องการ แต่ละรูชิ้นงานมีเกลียวในด้วย จึงยึดชิ้นงานได้แน่น เป็นต้น สำหรับปลายเข็ดสกรูมีหลายชนิด เช่น ปลายแบน (Flat point) ปลายรูกรวย (Cone point) ปลายรูปไข่ (Oval point) และปลายรูปถ้วย (Cup point) สำหรับกดแนบชิ้นงานเพื่อให้ชิ้นงานนั้นแนบแน่นด้วย แต่ในรูชิ้นงานมีเกลียวด้วย ปลายเข็ดสกรูจะกดแน่นในรูชิ้นงาน เป็นต้น (บุญธรรม ภัทราจารุภฏ, 2540 : 114-115)

5. น็อต

น็อตหรือแป้นเกลียวหรือเกลียวควมเมียวสำหรับจับยึดชิ้นงานให้แน่นกันสลักเกลียวหรือเกลียวตัวผู้และมึวงแหวนรองรับอยู่ระหว่างนอตกับชิ้นงาน เป็นต้น ชนิดของนอต มี 3 ชนิดดังนี้

1. น็อตธรรมดา (Common nuts)

- น็อตหกเหลี่ยม (Hex Nut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือสงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- น็อตหกเหลี่ยมบาง (Jam nut)
 - น็อตหกเหลี่ยมเป็นร่องผ่าบน (Castle or castellated hex. Nut)
 - น็อตหกเหลี่ยมคล้ายป้อมปืน (Slotted nut)
 - น็อตหกเหลี่ยมหัวกลม (Cap or acorn nut)
2. น็อตล็อกตัวเอง (Self-locking nut)
 3. น็อตหางปลาหรือนอตมีปีก (Wing nut or thumb screw or butterfly nut)

6. ชุดคัมกำลัง

1. มอเตอร์ไฟฟ้า

มอเตอร์ไฟฟ้า คือ เครื่องมือสำหรับเปลี่ยนจากพลังไฟฟ้าเป็นพลังงานกลเป็นตัวหมุนให้กำลังแก่อุปกรณ์ที่ต้องการแรงขับเคลื่อน เช่นมอเตอร์ที่ใช้ในลิฟต์เครื่องสูบน้ำ เครื่องทำความร้อน เป็นต้น ดังภาพที่ 2.14

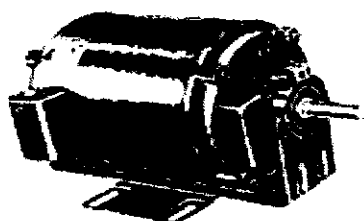

มอเตอร์ไฟฟ้า

ภาพที่ 2.14 มอเตอร์ไฟฟ้า

1.1 มอเตอร์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง (D.C) มอเตอร์ชนิดนี้ส่วนมากใช้กับเครื่องเล่นเด็ก อุปกรณ์ที่ใช้มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง เช่น ที่ปั้มน้ำฝนของรถยนต์มอเตอร์สตาร์ทรถยนต์ ส่วนไฟฟ้า เป็นต้น ดังภาพที่ 2.15

มอเตอร์ฮาปาซีเตอร์

ภาพที่ 2.17 มอเตอร์คาร์ปาซีเตอร์

3. มอเตอร์เซดเคปโพล (Shaded Pole Motor) มอเตอร์ชนิดนี้ใช้กับเครื่องไฟฟ้าขนาดเล็ก เช่น พัดลมขนาดเล็ก เครื่องเล่นจานเสียง เครื่องเล่นเทปต่าง ๆ

4. มอเตอร์ซิงโครนัสหนึ่งเฟส (ใช้ในการทำเครื่องควมถ่วงคัมพิชและรักษาติ) มอเตอร์ซิงโครนัสหนึ่งเฟส จะทำงานด้วยไฟฟ้าสลับหนึ่งเฟส โดยไม่ต้องป้อนไฟกระแสตรงให้กับโรเตอร์เหมือนกับมอเตอร์ซิงโครนัสสามเฟส หมุนด้วยความเร็วซิงโครนัสที่คงที่และสามารถเริ่มหมุน (Start) ได้ด้วยตัวเอง มอเตอร์ซิงโครนัสหนึ่งเฟสมี 2 แบบด้วยกันคือ

1. มอเตอร์รีลักแต็นซ์ (Reluctance motor) โรเตอร์ของมอเตอร์แบบนี้จะเป็นแบบไม่สมมาตร (Unsymmetry) คือที่ขั้ว โรเตอร์โดยรอบ จะเจาะร่องให้เป็นสลีต แล้วตัดฟันสลีตออกบางส่วนเพื่อให้ฟันสลีตบางส่วนที่เหลือมีลักษณะเป็นเซเลี่ยนโพล โรเตอร์ของมอเตอร์รีลักแต็นซ์เป็นแบบสโควเรจกจก สมมุติว่าโรเตอร์สโควเรจกจกแบบนี้มี 46 ฟัน 48 สลีส 4 โพลเมื่อจะทำเป็นเซเลี่ยนโพล จะต้องตัดฟันสลีตที่ 1 2 3 4 5 6 และฟันที่ 13 14 15 16 17 18 ฟันที่ 25 26 27 28 29 30 ฟันที่ 37 38 39 40 41 42 ออกยังคงเหลือฟันที่ 7 8 9 10 11 12 ฟันที่ 19 20 21 22 23 24 ฟันที่ 31 32 33 34 35 36 และฟันที่ 43 44 45 46 47 48 อยู่ซึ่งพุ่งออกจากแกนโรเตอร์ ทำให้เป็นเหมือนว่าเป็นเซเลี่ยนโพล ลักษณะของโรเตอร์แบบนี้จะทำให้ความต้านทานแม่เหล็ก (Reluctance) มีค่าแตกต่างกันไป ถ้าเซเลี่ยนอยู่ในโพลอยู่ในแนวขั้วแม่เหล็กของสเตเตอร์ ความต้านทานแม่เหล็กจะน้อย แต่ถ้าช่องแม่เหล็กอยู่ในแนวขั้วแม่เหล็กสเตเตอร์ ความต้านทานแม่เหล็กจะสูง

เมื่อป้อนไฟฟ้าสลับให้กลบึงคสเตเตอร์ จะเกิดการเหนี่ยวนำขึ้นที่โรเตอร์เกิดแรงบิดขึ้นมาที่เรียกว่า Reluctance torque แรงบิดนี้จะจัดให้แกนแนวของเซเลี่ยนโพลอยู่ในแนวแกนของสนามแม่เหล็กหมุนที่สเตเตอร์ ฉ. ตำแหน่งนี้ ความต้านทานแม่เหล็กนี้จะมีค่าน้อยสุด แรงบิด Reluctance torque จะเป็นตัวทำให้โรเตอร์หมุนไปเป็นจังหวะกับสนามแม่เหล็กหมุนของสเตเตอร์ ถ้าโรเตอร์มีจำนวนโพลมาก มอเตอร์ก็จะหมุนเป็นจังหวะช้าลงอีก

ถ้าโหลดเพิ่มขึ้นเกินขนาดที่แรงบิด Reluctance torque จะทนได้ โรเตอร์จะออกมาจากจังหวะที่เคลื่อนไปพร้อมๆ กับสนามแม่เหล็กสเตเตอร์ ดังนั้นความเร็วจะหลุดต่ำลง ทำให้เกิดมีสลลิป (Slip) ขึ้น ขณะนี้มอเตอร์ก็จะทำงานแบบอินดักชันมอเตอร์

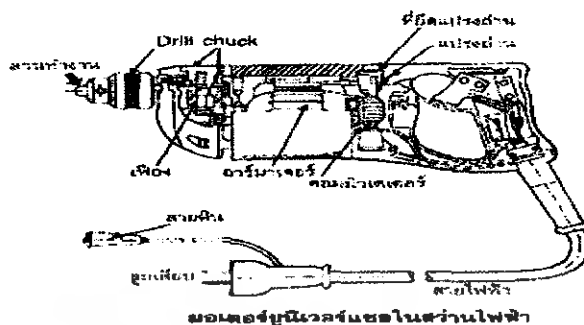
2. มอเตอร์ฮิสเตอเรซิส (Hysteresis motor) มอเตอร์แบบนี้มีส่วนประกอบ ดังนี้คือ สเตเตอร์เป็นเซ็ดเค็ด โพล และมีขดลวดไฟสลับสำหรับทำให้เกิดสนามแม่เหล็ก โรเตอร์จะทำได้ด้วยเหล็กเหนียวชุบแข็งทรงกระบอก (Hardened steel) ซึ่งมีคุณสมบัติในการเก็บอำนาจแม่เหล็ก ได้ดีมาก ดังนั้นความสูญเสียเกี่ยวกับการกลับทิศทางของอำนาจแม่เหล็ก (Hysteresis loss) จึงสูง และที่โรเตอร์นี้จะไม่มีการลวด ดังนั้นการทำงานของมอเตอร์แบบนี้ จึงอาศัยหลักการการทำงานของมอเตอร์หนึ่งเฟสแบบเซ็ดเค็ด โพล และเป็นแบบที่เริ่มหมุนได้ด้วยตนเอง (Self starting) เนื่องจากไม่สามารถที่จะทำให้อำนาจแม่เหล็กที่โรเตอร์กลับทิศทางได้ทันที จึงทำให้โรเตอร์ล็อก (Lock) กับสนามแม่เหล็กหมุนของสเตเตอร์ และหมุนไปด้วยความเร็วซึ่งโครนัสเท่ากับความเร็วของสนามแม่เหล็กหมุนของสเตเตอร์ด้วย

ถ้ามอเตอร์ซึ่งโครนัสหนึ่งเฟส 2 โพลแบบนี้ทำงานกับไฟสลับ 50 ไซเคิล มอเตอร์ก็จะหมุนด้วยความเร็วซึ่งโครนัส 3000 รอบ/นาที เพื่อที่จะนำไปใช้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ทำงานด้วยความเร็วต่ำจะต้องใช้ชุดเฟืองทดที่บรรจุอยู่ในกล่องที่มีน้ำมันหล่อลื่นบรรจุอยู่ (ณรงค์ ขอนตะวัน, 2545 : 264)

ข. มอเตอร์ 3 เฟส (Three Phase Motor)

เป็นมอเตอร์ที่ใช้ในการอุตสาหกรรมเพราะมีโครงสร้างง่ายกว่ามอเตอร์ไฟฟ้าเฟสเดียว แต่จะต้องใช้กับระบบไฟฟ้า 3 เฟส ให้กำลังสูงกว่ามอเตอร์เฟสเดียวนิยมใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

3) มอเตอร์ยูนิเวอร์แซล (Universal Motor) เป็นมอเตอร์ขนาดเล็ก ใช้ได้ทั้งไฟฟ้ากระแสตรงและไฟฟ้ากระแสสลับ เช่น มอเตอร์จักรเย็บผ้า มอเตอร์สว่าน ไฟฟ้าแบบมือถือ มอเตอร์เครื่องผสมอาหาร เป็นต้น มอเตอร์ชนิดนี้มีคุณสมบัติพิเศษ คือ เมื่อใช้กับโหลดหนักมอเตอร์จะหมุนช้า ถ้าใช้กับโหลดเบามอเตอร์จะหมุนเร็ว ดังนั้น มอเตอร์ชนิดนี้ จะต้องค่อแกนเพลามอเตอร์ไว้กับโหลดตลอดเวลา เช่น สว่านไฟฟ้าแบบมือถือ มอเตอร์จักรเย็บผ้า เป็นต้น ดังภาพที่ 2.18

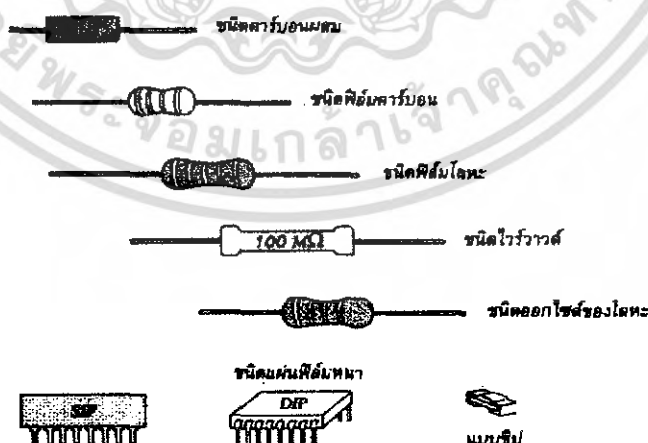
ภาพที่ 2.18 มอเตอร์ยูนิเวอร์แซลในสว่านไฟฟ้า

2. ตัวต้านทาน (Resistor)

ตัวต้านทานเป็นสิ่งที่ทำหน้าที่จำกัดกระแสไฟฟ้าที่ไหลในวงจรตามที่ได้กำหนดเอาไว้ซึ่งจะมีสัญลักษณ์ที่ใช้เป็น (R) และค่าความต้านทานมีหน่วยวัดทางไฟฟ้าเป็น (Ω)

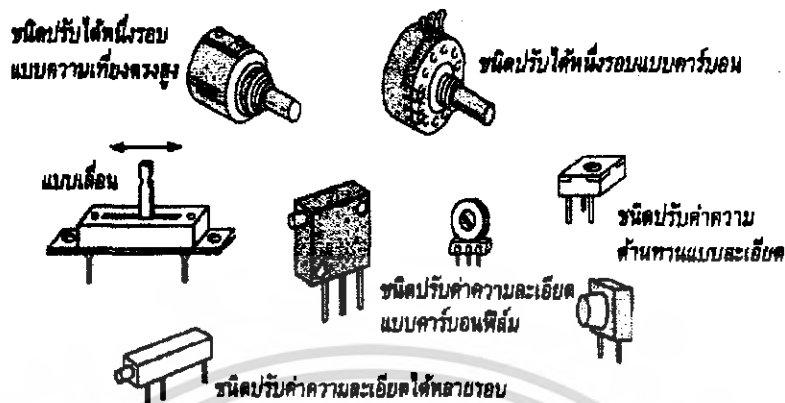
2.1 ชนิดของตัวต้านทาน

ตัวต้านทานที่ใช้ในงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ ตัวต้านทานชนิดค่าคงที่ (Fixed Value Resistor) ซึ่งตัวต้านทานค่าคงที่นี้ จะมีค่าความต้านทานที่แน่นอนและเป็นค่าที่นิยมมากในงานด้านอิเล็กทรอนิกส์ สัญลักษณ์ของตัวต้านทานดังรูป 2.21 และลักษณะของตัวต้านทาน ดังภาพที่ 2.19 และตัวต้านทานชนิดปรับค่าได้ (Variable Value Resistor) ตัวต้านทานชนิดปรับค่าได้นั้นจะสามารถเลือกค่าความต้านทานที่ต้องการได้โดยการหมุนที่ปุ่มปรับค่าความต้านทาน สัญลักษณ์ของตัวต้านทานดังรูป 2.22 และลักษณะของตัวต้านทานภาพที่ 2.20

ภาพที่ 2.19 ตัวต้านทานชนิดค่าคงที่

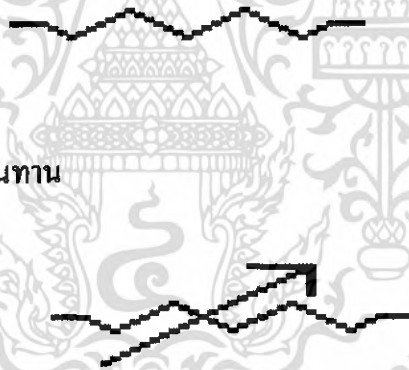
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.20 ตัวต้านทานแบบปรับค่าได้

2.2 สัญลักษณ์ของตัวต้านทาน ดังภาพที่ 2.21 และ 2.22

ภาพที่ 2.21 สัญลักษณ์ของตัวต้านทาน

ภาพที่ 2.22 สัญลักษณ์ของตัวต้านทานแบบปรับค่าได้

3. คาปาซิเตอร์ (Capacitor)

คาปาซิเตอร์ ที่ใช้ร่วมกับมอเตอร์มีหลายแบบด้วยกันดังนั้นจึงจะกล่าวถึงคาปาซิเตอร์แต่ละแบบให้เข้าใจเสียก่อน

คาปาซิเตอร์ทำด้วยแผ่นโลหะตัวนำ ซึ่งปกติจะใช้แผ่นอะลูมิเนียมสองแผ่นวางขนานกัน แล้วเอาฉนวนไฟฟ้าวางกั้นกลางเพื่อไม่ให้แผ่นอะลูมิเนียมทั้งสองต่อถึงกันทางไฟฟ้า ฉนวนนี้อาจจะเป็นกระดาษหรือผ้าก๊อซ แล้วม้วนแผ่นตัวนำทั้งสองและฉนวนกั้นกลางไปพร้อม ๆ กัน อาจจะมีรูปร่างทรงกระบอกหรือรูปสี่เหลี่ยมก็ได้ แล้วบรรจุลงในกล่องอะลูมิเนียมหรือกล่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลาสติก คอสายไฟออกจากแผ่นตัวนำทั้งสองเพื่อนำไปต่อร่วมกับขดลวดมอเตอร์ต่อไป ซึ่งคาปาซิเตอร์นี้มีคุณสมบัติที่จะเก็บประจุไฟฟ้าได้ และทำให้กระแสไฟที่ไหลผ่านนำหน้าแรงดันที่ป้อนให้ 90 องศาไฟฟ้า ฉนวนกั้นกลางระหว่างแผ่นตัวนำหรือเรียกว่าไดอิเล็กทริก (Dielectric) คาปาซิเตอร์ที่ใช้กับมอเตอร์มีสองชนิดด้วยกันคือ

1. คาปาซิเตอร์ชนิดบรรจุน้ำมัน (Oil-filled Capacitor) คาปาซิเตอร์ชนิดนี้ฉนวนกั้นกลางระหว่างแผ่นตัวนำทำด้วยแผ่นกระดาษบาง ๆ ซุปด้วยน้ำมันฉนวนไฟฟ้า แล้วม้วนทั้งแผ่นตัวนำและแผ่นกระดาษที่ชุบด้วยน้ำมันให้มีรูปทรงกระบอกหรือรูปสี่เหลี่ยม แล้วบรรจุลงในกล่องอะลูมิเนียมหรือกล่องพลาสติกที่บรรจุด้วยน้ำมัน คาปาซิเตอร์ชนิดนี้สามารถต่ออยู่ในวงจรไฟฟ้าได้เป็นระยะเวลานาน

2. คาปาซิเตอร์ชนิดอิเล็กโทรไลติก (Electrolytic Capacitor) ฉนวนกั้นกลางระหว่างแผ่นอะลูมิเนียมทั้งสองจะทำด้วยผ้าก๊อซที่ชุบด้วยสารละลายเคมีที่เรียกว่าอิเล็กโทรไลต์จุ่มตัว อิเล็กโทรไลต์จะสร้างไขขึ้นมาคั่นกลางระหว่างแผ่นอะลูมิเนียมทั้งสอง ซึ่งไขที่สร้างขึ้นมานี้จะเป็นฉนวนไฟฟ้าด้วย แล้วจึงม้วนทั้งแผ่นตัวนำและฉนวนไปพร้อมกันให้มีรูปทรงกระบอก หรือรูปสี่เหลี่ยมแล้วบรรจุในกล่องอะลูมิเนียมหรือกล่องพลาสติกหรือกล่องกระดาษชนิดดี คาปาซิเตอร์นี้ไม่สามารถต่อร่วมกับวงจรไฟฟ้าเป็นเวลานาน ๆ ได้ปกติแล้วจะต่ออยู่ในวงจรในช่วงเวลา 2-3 วินาทีเท่านั้น

2.7 แหล่งกำเนิดความร้อนและการประยุกต์ใช้กับอาหาร

ต้นทุนเรื่องพลังงานที่สูงขึ้นในกระบวนการแปรรูปอาหารเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกกระบวนการการแปรรูปซึ่งต้องพิจารณาพร้อมกับต้นทุนของอาหารและผลกำไรที่จะได้รับ เชื้อเพลิงแต่ละชนิดมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน เช่น ต้นทุน ความปลอดภัย ความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนในอาหาร ความยืดหยุ่นในการใช้งาน เงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสำหรับเครื่องถ่ายเทความร้อนแหล่งกำเนิดความร้อนที่ใช้ในกระบวนการแปรรูปอาหารมีดังนี้

1. ไฟฟ้า
2. ก๊าซ (ก๊าซธรรมชาติ หรือก๊าซปิโตรเลียมเหลว)
3. การใช้เชื้อเพลิงแข็ง เช่น แอนทราไซต์ ถ่านหิน ไม้และถ่าน

มีการใช้เชื้อเพลิงแข็ง เช่น แอนทราไซต์ ถ่านหิน ไม้และถ่านในปริมาณมาก ดังตารางที่

2.3 แสดงข้อดีและข้อเสียสำหรับแหล่งเชื้อเพลิงแต่ละชนิด ในการให้ความร้อนอาจใช้วิธีให้ความร้อนโดยตรง หรือโดยอ้อม แต่สำหรับการทำให้เย็นจะใช้วิธีโดยอ้อมเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 ข้อดีและข้อเสียของแหล่งเชื้อเพลิงแต่ละชนิดในการแปรรูปอาหาร

	ไฟฟ้า	ก๊าซ	เชื้อเพลิงเหลว	เชื้อเพลิงแข็ง
พลังงานต่อหน่วยมวลหรือปริมาณ	-	ต่ำ ¹	สูง ²	ปานกลาง-สูง ³
ต้นทุนต่อพลังงาน 1 กิโลจูลล์	สูง	ต่ำ	ต่ำ	สูง
ต้นทุนของเครื่องถ่ายเทความร้อน	ต่ำ	ต่ำ	สูง	สูง
ประสิทธิภาพการให้ความร้อน	สูง	ปานกลาง-สูง	ปานกลาง-สูง	ต่ำ
ความยืดหยุ่นของการใช้งาน	สูง	สูง	ต่ำ	ต่ำ
อันตรายจากการระเบิดหรือไฟไหม้	ต่ำ	สูง	ต่ำ	ต่ำ
ความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน	ต่ำ	ต่ำ	สูง	สูง
ค่าใช้จ่ายสำหรับแรงงานและการจัดการ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	สูง

หมายเหตุ

¹ ปริมาณการให้ความร้อนของก๊าซเท่ากับ $1.7 \times 10^3 - 4.78 \times 10^3$ kJ/kg

² ปริมาณการให้ความร้อนของน้ำมันเท่ากับ $8.6 \times 10^3 - 9.3 \times 10^3$ kJ/kg

³ ปริมาณการให้ความร้อนของถ่านหินเท่ากับ $5.26 \times 10^3 - 6.7 \times 10^3$ kJ/kg และค่าใช้จ่ายของไม้จะเท่ากับ $3.8 \times 10^3 - 5.26 \times 10^3$ kJ/kg

⁴ ประสิทธิภาพหมายถึง ปริมาณพลังงานที่ต้องใช้ในการให้ความร้อนแก่ผลิตภัณฑ์อาหารด้วยปริมาณพลังงานที่ให้

ที่มา : รายงานของ Farrall (1979) และ Whitman และคณะ (1981)

2.7.1 การให้ความร้อน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) การให้ความร้อนโดยตรง

ในการให้ความร้อนโดยตรงนั้นสามารถใช้ได้เฉพาะก๊าซ หรือเชื้อเพลิงเหลวเนื่องจากการใช้เชื้อเพลิงอื่นอาจเกิดปัญหาเรื่องการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ มีการประยุกต์ใช้วิธีให้ความร้อนโดยตรงกับเตาอบ สำหรับการใช้ไฟฟ้าจะแตกต่างกับการใช้เชื้อเพลิงอื่น นั่นคือเครื่องปั้นไอน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Steam turbine) ซึ่งได้รับความร้อนจากเชื้อเพลิง (เช่น ถ่านหิน หรือน้ำมันเชื้อเพลิง) หรือการใช้ปฏิกิริยานิวเคลียร์เพื่อผลิตไฟฟ้า อย่างไรก็ตามการใช้ไฟฟ้าโดยตรงทำได้ในกรณีของการให้ความร้อนโดยวิธีโคอิเล็กตริกหรือการใช้รังสีไมโครเวฟ

2) วิธีการให้ความร้อนโดยทางอ้อม

การให้ความร้อนโดยทางอ้อมต้องใช้เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน เพื่อไม่ให้อาหารสัมผัสกับผลิตภัณฑ์จากการเผาไหม้ ระบบแบบง่ายที่สุดจะประกอบด้วยการเผาไหม้เชื้อเพลิงได้แผ่นโลหะ และให้ความร้อนโดยพลังงานจากการแผ่รังสีของแผ่นโลหะ ระบบให้ความร้อนโดยอ้อมที่ใช้ทั่วไปมากที่สุดในการแปรรูปอาหารคือ การใช้ไอน้ำที่ผลิตโดยเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน (หม้อต้มไอน้ำ) ซึ่งตั้งอยู่ห่างออกไปจากพื้นที่ของการแปรรูป เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดที่ 2 จะถ่ายเทความร้อนจากไอน้ำไปยังอาหารภายใต้สภาวะการควบคุม หรือการฉีดไอน้ำเข้าไปในอาหาร อาจมีการใช้เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนอีกชุด ซึ่งจะถ่ายเทความร้อนจากไอน้ำไปยังอากาศเพื่อทำอาหารแห้ง หรือให้ความร้อนแก่อาหารภายใต้สภาวะที่แห้ง

การให้ความร้อนโดยอ้อมด้วยการใช้ไฟฟ้าเป็นการใช้เครื่องให้ความร้อนโดยใช้รังสีอินฟราเรดหรือใช้ความต้านทานไฟฟ้าซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้เส้นลวดนิเกิลและโครเมียมที่บรรจุอยู่ในแผ่นของแข็งซึ่งติดอยู่กับผนังของแจ็กเก็ตซึ่งหุ้มอยู่รอบภาชนะหรือในเครื่องทำความร้อนซึ่งจุ่มอยู่ในอาหารเครื่องทำความร้อนแบบนี้ใช้สำหรับการให้ความร้อนเฉพาะที่หรือสลับเป็นช่วง ๆ

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ในการดำเนินการศึกษาออกแบบและประดิษฐ์เครื่องแก้วเมล็ดข้าวโพดและธัญชาติเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพสูงสุดจึงได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้คือ การท้าวข้าวเม่าในเบื้องต้น การออกแบบและสร้างเครื่องแก้วเมล็ดข้าวโพดและธัญชาติ การทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพและความสามารถของเครื่องแก้วเมล็ดข้าวโพดและธัญชาติ

3.1 การทดสอบท้าวข้าวเม่าเบื้องต้น

การทดสอบท้าวข้าวเม่าเบื้องต้นเป็นการศึกษาลักษณะการพองตัวของข้าวเม่า เปรียบเทียบปริมาณและระยะเวลาในการท้าวข้าวเม่าในแต่ละครั้งแตกต่างกัน เมื่อได้ปริมาณและเวลาในการท้าวข้าวเม่าที่เหมาะสมแล้วก็นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบเครื่อง โดยมีอุปกรณ์และขั้นตอนการทดสอบดังนี้

วัสดุและอุปกรณ์

1. ข้าวเม่า
2. ตะแกรงแก้ว
3. เตาแก๊ส
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการทดลอง

1. นำข้าวเม่าแบ่งใส่จาน 3 จาน ในปริมาณที่แตกต่างกันคือ 100 200 และ 300 กรัม
2. ตั้งตะแกรงโดยใช้ไฟจากก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิง
3. นำข้าวเม่ามาท้าวในเวลาที่แตกต่างกันคือ 50 100 และ 150 วินาที
4. สังเกตลักษณะของข้าวเม่าที่เปลี่ยนแปลง และบันทึกผลการทดลอง

3.2 การออกแบบและสร้างเครื่องแก้วเมล็ดข้าวโพดและธัญชาติ

การออกแบบและสร้างเครื่องแก้วเมล็ดข้าวโพดและธัญชาติได้แบ่งชุดอุปกรณ์ทำงานออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆคือ ถังแก้วเมล็ดข้าวโพดและธัญชาติ ชุดให้ความร้อน ชุดส่งกำลังซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 ชุดถังคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

จากผลการทดสอบคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ต้องการออกแบบตัวถังคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ขนาดของรูตะแกรง อยู่ระหว่าง 0.5-0.7 มม ดังภาพที่ 3.1 ในการคั่วข้าวเม่า ถั่วลิสง ลูกเดือย เมล็ดทานตะวัน และเมล็ดธัญพืชอื่น ๆ ที่มีขนาดเมล็ดโตกว่า 0.7 มม และความเร็วยรอบของตัวถังที่หมุนอยู่ประมาณ 60-70 รอบต่อนาที เพื่อให้สามารถคั่วได้กับผลิตภัณฑ์หลายชนิด

ภาพที่ 3.1 ถังคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

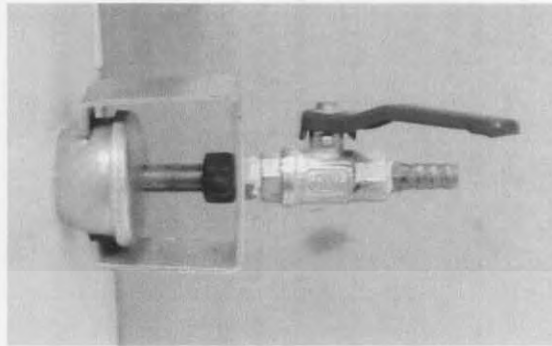
3.2.2 ชุดให้ความร้อน

- ให้ความร้อน โดยแก๊สผ่านท่อเหล็กกลมดังภาพที่ 3.2
- ใช้ท่อเหล็กกลมขนาด 60 เซนติเมตร จำนวน 1 ท่อ
- เจาะรูขนาด 1.5 มิลลิเมตร จำนวน 2 แถว แถวละ 39 รู ระยะห่างระหว่างรู 1.4 เซนติเมตร
- วาล์วปรับปริมาณแก๊ส ดังภาพ 3.3

ภาพที่ 3.2 ชุดให้ความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

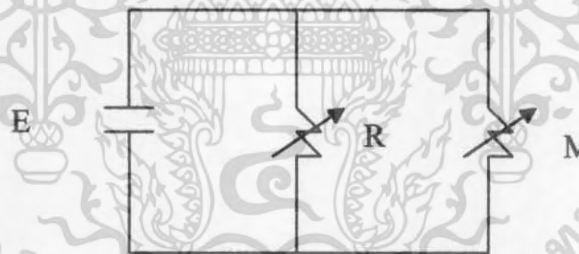

ภาพที่ 3.3 วาล์วปรับปริมาณแก๊ส

3.2.3 ชุดส่งกำลังใช้มอเตอร์

ใช้มอเตอร์ขนาด ความเร็วรอบทศรอบด้วยการสลดกระแสไฟ โดยการเพิ่มตัวต้านทาน (R) และ มอเตอร์ ส่งไปยังชุดคัตวี่ความเร็วรอบ 62 รอบต่อนาที

3.2.4 การต่อวงจรไฟฟ้า (ดังในภาพที่ 3.4)

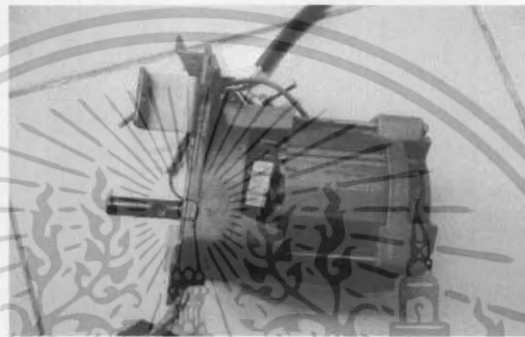

ภาพที่ 3.4 ลักษณะการต่อวงจรไฟฟ้าของเครื่องควมถี่คริสตัลพิซและรัฐชาติ (R) คือ ตัวต้านทานแบบปรับค่าได้ 1- 50 K (E) คือ แหล่งจ่ายประจุไฟฟ้า 200 เวกคัม 14 ไมโครฟาร์ท (M) คือ มอเตอร์แบบซิงโครนัส 220/240 โวลต์ 0.6 แอมแปร์ 63.48 รอบต่อนาที 100 วัตต์ 1 เฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.5 มอเตอร์

มอเตอร์ซิงโครนัสใช้กำลังไฟฟ้า 220/240 โวลต์ 0.6 แอมแปร์ 63.48 รอบต่อนาที 100 วัตต์ 1 เฟส มอเตอร์ชนิดนี้ จะทำงานด้วยไฟสลับหนึ่งเฟสโดยไม่ต้องป้อนไฟตรงให้กับโรเตอร์ เหมือนกับมอเตอร์ซิงโครนัสสามเฟส หมุนด้วยความเร็วซิงโครนัสที่คงที่และเริ่มหมุน (Start) ได้ด้วยตัวเอง

ภาพ 3.5 มอเตอร์ซิงโครนัส

3.2.6 ตัวต้านทาน

ตัวต้านทาน(R) ที่ใช้เป็นปรับค่าได้ ตัวต้านทานชนิดปรับค่าได้นั้น จะสามารถเลือกค่าความต้านทานที่ต้องการได้โดยการหมุนที่ปุ่มปรับค่าความต้านทาน (ตัวต้านทานเป็นตัวที่ทำหน้าที่จำกัดกระแสไฟฟ้าที่ไหลในวงจรตามที่ได้กำหนดเอาไว้ซึ่งจะมีสัญลักษณ์ที่ใช้เป็น (R) และค่าความต้านทานมีหน่วยวัดทางไฟฟ้าเป็น (Ω))

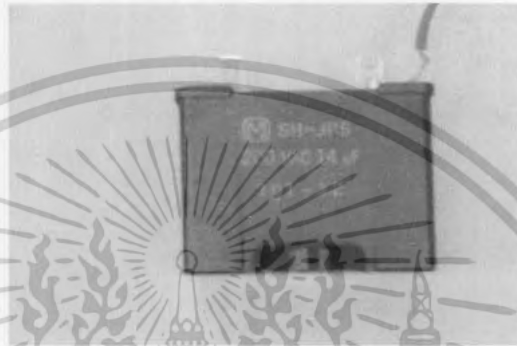

ภาพ 3.6 ตัวต้านทาน (R)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.7 ตัวจ่ายประจุไฟฟ้า

ตัวจ่ายประจุไฟฟ้า 200 เวกคัม (VAC) 14 ไมโครฟารัท (μF) เป็นแบบคาปาซิเตอร์นี้มีคุณสมบัติที่จะเก็บประจุไฟฟ้าได้และทำให้กระแสไฟที่ไหลผ่านนำหน้าแรงดันที่ป้อนให้ 90 องศาไฟฟ้า ฉนวนกั้นกลางระหว่างแผ่นตัวนำหรือเรียกว่าไดอิเล็กตริก (Dielectric)

ภาพ 3.7 ตัวจ่ายประจุไฟฟ้า

ภาพที่ 3.8 ลักษณะการติดตั้งชุดตัวเข้ากับตัวโครง

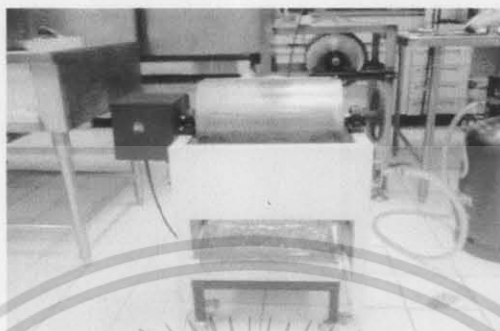
3.3 การทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพและความสามารถของเครื่องควมเสถียรชีพและธัญชาติ

หลังจากทำการออกแบบ และสร้างเครื่องควมเสถียรชีพและธัญชาติเรียบร้อยแล้ว จึงทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพและความสามารถของเครื่องควมเสถียรชีพและธัญชาติ โดยมีวิธีการทดลองดังนี้

1. ทดสอบหาประสิทธิภาพของเครื่องโดยใช้ตัวอย่างจากข้าวเม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 1.1 นำข้าวเม่ามาใส่จาน 80 กรัม ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ก้าวด้วยเครื่องเมล็ดข้าวพิษและธัญชาติ ดังในภาพที่ 3.9

ภาพที่ 3.9 เครื่องคัดเมล็ดข้าวพิษและธัญชาติ

1.3 เริ่มจับเวลาเมื่อถึงหัวเริ่มหมุน และเก็บตัวอย่างเมื่อเวลาผ่านไป 120 150 180 วินาที
จะได้ผลิตภัณฑ์ของข้าวเม่าที่หัวเวลาดังกล่าวดังภาพที่ 3.10 3.11 และ 3.12 ตามลำดับ

ภาพที่ 3.10 ลักษณะของข้าวเม่าที่หัวเป็นเวลา 2 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ลักษณะของข้าวเม่าที่คั่วเป็นเวลา 2.5 นาที

ภาพที่ 3.12 ลักษณะของข้าวเม่าที่คั่วเป็นเวลา 3 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทดสอบหาประสิทธิภาพของเครื่องโดยใช้ตัวอย่างจากถั่วลิสง

2.1 นำถั่วลิสงมาใส่จาน 100 กรัม

2.2 คั่วเมล็ดถั่วลิสงด้วยเครื่อง

2.3 เริ่มจับเวลาเมื่อถึงคั่วเริ่มหมุน และเก็บตัวอย่างเมื่อเวลา 9 10 และ 11 นาทีจะได้

ผลิตภัณฑ์ดังภาพ 3.13 3.14 และ 3.15 ตามลำดับ

ภาพที่ 3.13 ลักษณะของถั่วลิสงที่คั่วเป็นเวลา 9 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ผลึกภัณฑ์ถั่วลิสงที่คั่วเป็นเวลา 10 นาที

ภาพที่ 3.15 ผลึกภัณฑ์ถั่วลิสงที่คั่วเป็นเวลา 11 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดสอบ

จากขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบเครื่อง จากนั้นทำการทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อการคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ โดยใช้เครื่องคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่ได้ทำการออกแบบและสร้างขึ้น แล้วนำผลที่ได้ไปใช้ในการหาประสิทธิภาพและความสามารถในการทำงานของเครื่องคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ซึ่งมีหัวข้อคั้งนี้คือ ผลการทดสอบคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติเบื้องต้น ผลการออกแบบและสร้างเครื่องคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ และผลการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพและความสามารถของเครื่องคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

4.1 ผลการทดสอบคว่ำเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

จากการทดสอบคว่ำข้าวเม่า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของข้าวเม่าในปริมาณที่แตกต่างกัน และเวลาที่แตกต่างกัน แล้วนำผลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบเครื่องซึ่งทำการทดสอบโดยนำข้าวเม่าที่แห้งแล้วมาคว่ำในตะแกรงโดยใช้แรงงานคน ซึ่งขณะคว่ำนั้นต้องถ่ายตะแกรงไปมาในความเร็รรอบ 120 รอบต่อนาที และใช้ความร้อนเฉลี่ย 80 องศาเซลเซียส และสังเกตลักษณะของข้าวเม่าที่เปลี่ยนแปลงและบันทึกผลการทดลอง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบตัวเมล็ดข้าวพิษและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากข้าวเม่า

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลา (วินาที)	ลักษณะของข้าวเม่า	ปริมาณ (กรัม)
75	30	เมล็ดมีสีขาวไม่มีรสขม กรอบ แต่เมล็ดยัง เหนียวอยู่ และสุกไม่ทั่วถึง มีปริมาณ ค่อนข้างมาก	100
80	45	เมล็ดข้าวเม่า มีสีขาวและมีสีน้ำตาลเล็กน้อย เมล็ดกรอบไม่เหนียวเปอร์เซ็นต์สุก โดยประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์	100
85	60	เมล็ดข้าวเม่ามีสีน้ำตาลค่อนข้างมาก เปอร์เซ็นต์สุก 100 เปอร์เซ็นต์ แต่มีรสขมมี กลิ่นไหม้เกรียม	100

จากการทดสอบข้าวเม่าเบื้องต้นดังแสดงในตารางที่ 4.1 ซึ่งใช้ก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิง โดยใช้ข้าวเม่า 100 กรัม ซึ่งได้ผลการทดสอบดังนี้

ครั้งที่ 1 ใช้เวลาในการคั่ว 30 วินาที อุณหภูมิของข้าวเม่าเมื่อคั่วเสร็จคือ 75 องศาเซลเซียส น้ำหนัก 100 กรัม ลักษณะของเมล็ดข้าวเม่าที่ได้จะไม่พองตัวเมล็ดลึบและ เปอร์เซ็นต์ของการสุกจะไม่ทั่วถึง เมล็ดยังเหนียวอยู่ ดังในภาพที่ 4.1

ครั้งที่ 2 ใช้เวลาในการคั่วมากขึ้นคือ 45 วินาที อุณหภูมิของข้าวเม่าหลังจากคั่วเสร็จมากขึ้นเป็น 80 องศาเซลเซียส ปริมาณ 100 กรัม ลักษณะของเมล็ดข้าวเม่า มีสีขาวและมีสีน้ำตาลปะปนเล็กน้อย เมล็ดกรอบน่ารับประทาน เปอร์เซ็นต์การสุกของข้าวเม่า ประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ ดังในภาพที่ 4.2

ครั้งที่ 3 ใช้เวลาในการคั่วมากขึ้นอีกคือ 60 วินาที อุณหภูมิของข้าวเม่าหลังจากคั่วเสร็จมากขึ้นตามเวลาที่มากขึ้นเป็น 85 องศาเซลเซียส ลักษณะของเมล็ดข้าวเม่าจะมีสีน้ำตาลค่อนข้างมาก เปอร์เซ็นต์ของการสุก 100 เปอร์เซ็นต์ แต่จะมีกลิ่นไหม้เกรียมและมีรสขม ดังในภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.1 คั่วที่อุณหภูมิ 75 องศาเซลเซียส เวลา 30 วินาที

ภาพที่ 4.2 คั่วที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 45 วินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

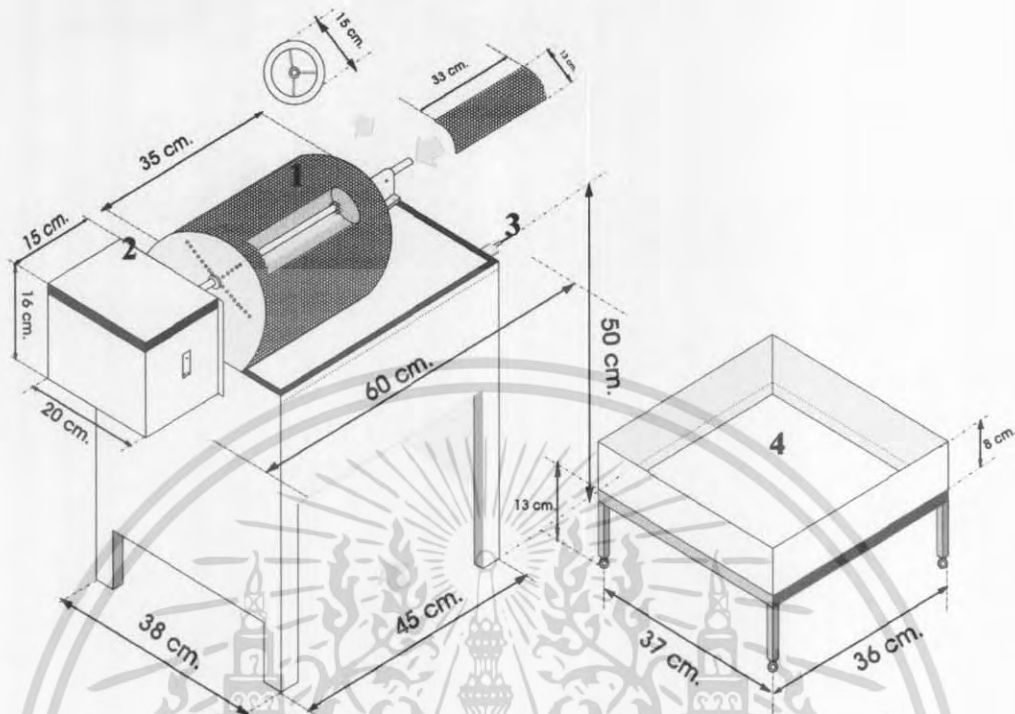
ภาพที่ 4.3 คั่วที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เวลา 60 วินาที

4.2 ผลการออกแบบและสร้างเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

จากการออกแบบและสร้างเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติในหัวข้อ 3.2 ทำให้ได้เครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ดังภาพที่ 4.4 ซึ่งมีส่วนประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ถังคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ
2. ชุดต้นกำลัง
3. ชุดให้ความร้อน
4. ถาดรองรับผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องแก้วเมตลัดซ์พิชและรัชชาติ

4.2.1 การทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ ของเครื่องเมตลัดซ์พิชและรัชชาติมีดังนี้

1. ชุดแก้วเมตลัดซ์พิชและรัชชาติ ทำหน้าที่หมุนเมตลัดซ์พิชและรัชชาติให้เมล็ด โคนไฟได้อย่างทั่วถึง ถังแก้วนี้ได้รับกำลังจากมอเตอร์ ซึ่งหมุนด้วยความเร็วรอบ 62 รอบต่อนาที
2. ชุดต้นกำลัง ทำหน้าที่ขับเคลื่อนแก้วให้หมุน โดยความเร็วรอบของมอเตอร์ หมุน 63.48 รอบต่อนาที
3. ชุดให้ความร้อน เป็นท่อเหล็กขาว 60 เซนติเมตร เจาะรูขนาด 1.5 มิลลิเมตร จำนวน 2 แถว แถวละ 39 รู ระยะห่างระหว่างรู 1.4 เซนติเมตร และตีควาล์วปรับปริมาณแก๊สไว้ที่ทางเข้าของท่อ โดยชุดให้ความร้อนนี้ทำหน้าที่ส่งความร้อนที่เป็นเปลวไฟให้ความร้อนด้านล่างของชุดแก้ว โดยใช้พลังงานจากแก๊สหุงต้มที่ใช้กันทั่วไป
4. ถาดรองรับผลิตภัณฑ์ ทำหน้าที่รองรับผลิตภัณฑ์เมื่อแก้วเสร็จ โดยหมุนตัวถังให้คว่ำ แล้วปล่อยให้เมล็ดแก้วและรัชชาติตกลงในถาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การทำงานของเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

เมื่อเตรียมวัตถุดิบพร้อมทั้งเชื่อมต่อแก๊สเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนแรกของการแก้วคือ เปิดวาล์วถึงแก้วแล้วนำวัตถุดิบใส่ลงถึงแก้วปิดฝา¹ เปิดสวิทช์เครื่อง² ปลดปล่อยถึงแก้วหมุนไปก่อน แล้วเปิดวาล์ว³ แก๊สพร้อมกับจุดไฟที่ท่อแก๊ส แล้วปลดปล่อยถึงแก้วหมุนแล้วสังเกตดูว่าผลิตภัณฑ์สุกแล้วหรือยัง ถ้าสุกแล้วก็ปิดแก๊สแล้วก็ปิดเครื่อง จากนั้นก็เทผลิตภัณฑ์ลงในถาดรองรับผลิตภัณฑ์² (ดังแสดงในภาพ 4.5)

ภาพที่ 4.5 เครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ 1. ฝาถึงแก้ว 2. ต้นกำลัง (มอเตอร์) 3. วาล์วปรับแก๊ส 4. ถาดรองรับผลิตภัณฑ์

4.3 ผลการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพและความสามารถของเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

4.3.1 การทดสอบประสิทธิภาพเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากข้าวเม่า

จากการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่ประดิษฐ์ตามขั้นตอนที่ 3.2 พบว่าลักษณะของข้าวเม่าที่นำมาทดสอบเมื่อแก้วเสร็จแล้ว มีลักษณะการสุกที่สม่ำเสมอทั้งอุณหภูมิ 75-80 องศาเซลเซียส เวลาที่ใช้แก้ว 160-180 วินาที (ดังตารางที่ 4.2) จะได้น้ำตาลที่ผสม กรอบไม่เหนียวมาก ลักษณะของสีมีสีขาวปนเหลืองเล็กน้อยนำมารับประทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากข้าวเม่า

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลา (วินาที)	ลักษณะของข้าวเม่า	ปริมาณ (กรัม)
65	120	เมล็ดยังไม่พองตัว เหนียว และสี ยังออกสีเขียวอยู่ (ดังภาพที่ 3.10)	100
75	150	สีขาวปนสีเขียวเล็กน้อยเล็กน้อย แสดงว่าข้าวเม่ายังสุกไม่หมด (ดังภาพที่ 3.11)	100
85	180	สีขาวปนน้ำตาลเล็กน้อย เปอร์เซ็นต์การ สุก 95 เปอร์เซ็นต์	100

4.3.2 การทดสอบประสิทธิภาพเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากถั่วลิสง
จากการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่ประดิษฐ์ตามขั้นตอน
ที่ 3.2 พบว่าลักษณะของถั่วลิสงที่นำมาทดสอบเมื่อคั่วเสร็จแล้ว มีลักษณะการสุกที่สม่ำเสมอทันที
อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เวลาที่เหมาะสมในการคั่ว 10 นาที (ดังตารางที่ 4.3) จะได้น้ำมันผสม
กรอบไม่เหนียวมาก ลักษณะของสีมีสีขาวปนเหลืองเล็กน้อยนำรับประทาน

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติโดยใช้ตัวอย่างจากถั่วลิสง

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	เวลา (นาที)	ลักษณะของถั่วลิสง	ปริมาณ (กรัม)
110	9	เมื่อชิมคั่วเนื้อสัมผัสยังเหนียวอยู่ใน บางเมล็ด (ดังภาพที่ 3.13)	100
120	10	เมื่อชิมคั่วเนื้อสัมผัสกรอบ เปอร์เซ็นต์การ สุก 95 เปอร์เซ็นต์ สีเหลืองเล็กน้อย (ดังภาพ ที่ 3.14)	100
130	11	มีกลิ่นไหม้ สีเริ่มออกสีน้ำตาลมากขึ้น มีรสขมในบางเมล็ด (ดังภาพ 3.15)	100

4.3.3 ผลการประเมินจากช่างผู้เชี่ยวชาญ

ความสามารถของเครื่องสามรถเดินเครื่องควมมัลติคัลยพืษและธัญชาติได้นานถึง 1 ชั่วโมง โดยที่มอเตอรืของเครื่องควมมัลติคัลยพืษและธัญชาติไม่มีปัญหาติดขัด แต่อย่างไรก็ตามได้ให้ วิศวกร และนาช่างผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมอเตอรื ได้ตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องควมมัลติคัลยพืษและธัญชาติที่ประดิษฐ์ได้ดังนี้ สรุปผลการประเมินตรวจสอบประสิทธิภาพ ดังแสดงใน ตารางที่ 4.4 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะของผู้ประเมินดังกล่าวด้วย

ตารางที่ 4.4 สรุปผลการประเมินจากช่างผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รายการที่ทำการประเมิน	ความคิดเห็น		
		3	2	1
1	ขนาดของเครื่อง	✓		
2	โครงสร้างโดยรวมของเครื่อง		✓	
3	ชนิดของวัสดุ		✓	
4	ความครบถ้วนของอุปกรณ์ในเครื่อง			✓
5	ขั้นตอนการทำงานของเครื่อง		✓	
6	ความปลอดภัยในการใช้		✓	
7	คุณสมบัติของเครื่องควมมัลติคัลยพืษและธัญชาติ		✓	
8	ความสะดวกในการใช้งาน		✓	
9	คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการผสม		✓	
10	ประสิทธิภาพโดยรวมของเครื่อง		✓	

หมายเหตุ

- 3 = คือ มีประสิทธิภาพดี เหมาะสม ไม่ต้องมีการแก้ไขปรับปรุง
- 2 = คือ มีประสิทธิภาพในการทำงานพอใช้
- 1 = คือ มีประสิทธิภาพไม่ดี ต้องแก้ไขปรับปรุง

ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน

ควรเพิ่มตัวปรับความเร็วของมอเตอรืโดยการใช้ อินเวอร์เตอร์(Inverter) เพื่อที่จะสามารถ ใช้งานได้หลายๆ ประเภทและรูตะแกรงสามารถปรับเปลี่ยนได้ เพื่อใช้ควมมัลติคัลยพืษได้หลายๆ ชนิด มีค้ำบจับเวลานำวัตถุดิบออกจากเครื่องเวลาเครื่องร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ต้นทุนการสร้างเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

ต้นทุนการสร้าง เครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติได้ใช้วัสดุที่สามารถหาได้ในประเทศไทย ต้นทุนดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ต้นทุนการสร้างแต่ละรายการของเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ

รายการ	จำนวน/ชิ้น	ราคา/บาท
1. มอเตอร์	1	2,500
2. แผ่นสแตนเลส+ กำปั้นรูป	1	1,500
3. เหล็กฉาก	4	400
4. น๊อต	4	40
5. เหล็กเหลา	1	200
6. ตู๊กตา	2	80
7. สายไฟ+สวิตช์ไฟฟ้า	1+1	120
8. ลูกล้อ	4	100
9. เหล็กแผ่น	4	400
10. ท่อส่งแก๊ส	1	800
11. วาล์วปิด-เปิดแก๊ส	1	260
12. ค้ำหมุน	1	200
13. ตัวจ่ายประจุไฟฟ้า 200 เวกคัม (VAC)	1	200
14 ไมโครฟาร์ธา (μF)		
14. ตัวต้านทาน (R) แบบปรับค่าได้	1	40
รวม		6,840

สามารถสรุปค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องแก้วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 6,840 (หกพันแปดร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการทำงานของเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติที่ได้ทำการออกแบบและประดิษฐ์ขึ้นมานั้น เป็นเครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ ทำงานโดยอาศัยหลักการหมุนของถังสเตนเลสซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถัง 22 เซนติเมตร ความยาว 50 เซนติเมตร ขนาดของรูตะแกรง 0.5-0.7 หุน อุปกรณ์ให้ความร้อนโดยใช้แก๊ส ทูคส่งกำลังใช้มอเตอร์แบบซิงโครนัส 220/240 โวลต์ 0.6 แอมแปร์ ความเร็วรอบ 63.48 รอบต่อนาที 100 วัตต์ 1 เฟส ตัวค้ำทาน (R) แบบปรับค่าได้ช่วยในการปรับความเร็วการหมุนของมอเตอร์ได้ จากการทดลองคั่วเมล็ดข้าวเม่าที่อุณหภูมิ 3 ระดับพบว่าอุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ที่ 85 องศาเซลเซียส เวลาที่ใช้ในการคั่ว 3 นาที ปริมาณ 100 กรัมได้ข้าวเม่าที่มีลักษณะสีขาวปนสีน้ำตาลเล็กน้อยเมล็ดกรอบไม่เหนียว เปอร์เซ็นต์ของการสุกโดยประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นลักษณะที่เหมาะสมแก่การบริโภค ความสามารถในการคั่ว 8 กิโลกรัมต่อชั่วโมง เครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติสามารถทำงานติดต่อกัน 1 ชั่วโมงโดยไม่หยุดเครื่องสภาพของเครื่องยังปกติ

จากการทดลองคั่วเมล็ดถั่วลิสงที่อุณหภูมิ 3 ระดับพบว่าอุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ที่ 120 องศาเซลเซียส เวลาที่ใช้คั่ว 10 นาที ปริมาณ 100 กรัม ได้ถั่วลิสงที่มีลักษณะมีลักษณะกรอบไม่เหนียวสีเหลืองเล็กน้อย เปอร์เซ็นต์ของการสุกของถั่วลิสง ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นลักษณะที่เหมาะสมแก่การบริโภคและมีความสามารถในการคั่วโดยใช้เครื่องคั่วที่สร้างขึ้นนี้ 3 กิโลกรัมต่อชั่วโมง

ต้นทุนที่ใช้ในการประดิษฐ์เครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 6,840 บาท ซึ่งใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมาประดิษฐ์เครื่องคั่วเมล็ดธัญพืชและธัญชาติ เช่น มอเตอร์ ท่อส่งแก๊ส แผ่นเหล็กสเตนเลส และอุปกรณ์อื่นๆ เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการทำงานดังกล่าวพบว่าเมล็ดข้าวเม่าบางเมล็ดไหม้ และเมล็ดข้าวเม่าหลุดออกมานอกถัง สาเหตุเกิดจากเมล็ดข้าวเม่ามีขนาดเล็กกว่าหรือขนาดเท่ากับรูของตะแกรงถังคั่ว จึงทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นชอบใจให้ติดต่อขอใช้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และควรรหา อินเวอร์เตอร์(Inverter) มาติดตั้งเข้ากับตัวมอเตอร์เพื่อช่วยในการควบคุมความเร็วของมอเตอร์ เพื่อที่จะสามารถคำนวณถึงชีพจรและรักษาได้หลาย ๆ ชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กมล ประกอบวงศ์ และคณะ. 2546. การออกแบบ สร้าง และทดสอบเครื่องแก้วดีสจ. กรุงเทพฯ : ปริชญานีพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 57 น. อ้างถึง รายงานของ Farrall (1979) และ Whitmon และคณะ (1981)
- กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.2543. “ข้าวเมา”. มข. วิจัย ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กันยายน . แหล่งที่มา : http://www.ora.kku.ac.th./Journal3_43/-183k
- คณาจารย์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.2546. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 528 น.
- ฉรงค์ ขอนตะวัน. 2538. มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ : กรุงเทพฯ : 238 น.
- ฉัฐวรรณ ภูภูมิรัตน์ และ ถวิลจิตร เข็นใจ. 2545. การประดิษฐ์เครื่องปอกเปลือกและกระทุ้งแกน สับประรด. กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 33 น.
- _____. 2549. “ถั่วลิสงอบกรอบ”. แหล่งที่มา : <http://www.Thaitumbon.Com/tambon/teatampprod.As?Pape=1&product=&porcode=3&A>, 3 ตุลาคม 2549.
- _____. 2549. “ถั่วกั้นเตากรีนนัท”. แหล่งที่มา : <http://www.Loxtrade.Com/talog/index>, 14 ตุลาคม 2549.
- บุญธรรม ภัทราจารุกุล. 2540. เครื่องมือกลในโรงงาน. กรุงเทพฯ : 114-115
- _____. 2549. “มอเตอร์กระแสตรง”. แหล่งที่มา : <http://www.Skm.Ac.th/skn422/file/moter.Hrm>, 9 ตุลาคม 2549.
- มงคล ทองสงคราม. 2541. เครื่องกลไฟฟ้ากระแสสลับ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิ.เจ.พรินต์ติ้ง. 187 น.
- วีระ รัตนชัย. 2540. เครื่องจักรกลในโรงงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ. 113-115.
- อรอนงค์ นัยวิกุล. 2538. เคมีทางชีววิทยาอาหาร. ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : 148 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อรอนงค์ นัยวิกุล. 2547. ข่าว : วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 366 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบและประเมินประสิทธิภาพของเครื่องควมถี่วิทยุพีซและวิทยุชาติ

3 = คือ มีประสิทธิภาพดี เหมาะสม ไม่ต้องมีการแก้ไขปรับปรุง

2 = คือ มีประสิทธิภาพในการทำงานพอใช้

1 = คือ มีประสิทธิภาพไม่ดี ต้องแก้ไขปรับปรุง

ลำดับ	รายการที่ทำการประเมิน	ความคิดเห็น		
		3	2	1
1	ขนาดของเครื่อง			
2	โครงสร้างโดยรวมของเครื่อง			
3	ชนิดของวัสดุที่ใช้			
4	ความครบถ้วนของอุปกรณ์ในเครื่อง			
5	ขั้นตอนและการทำงานของเครื่อง			
6	ความปลอดภัยในการใช้			
7	คุณสมบัติของเครื่องควมถี่วิทยุพีซและวิทยุชาติ			
8	ความสะดวกในการใช้งาน			
9	คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการผสม			
10	ประสิทธิภาพ โดยรวมของเครื่อง			

ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้